

A. Melzer.

Kooli õpetaja Nõuvel.

1880.

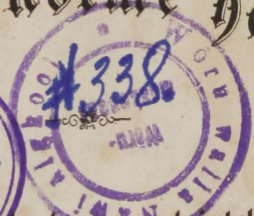
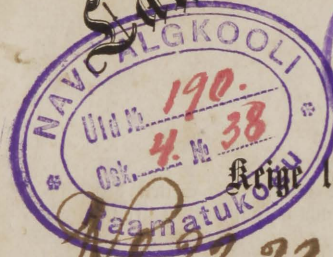
Linn Raamat. 95.

#338

5303

Lasa meel po

Saulud kolme heälega.

Keige laulu armastajatele,
N° 22, 23.

isseärranis *J. Meltsou*
Walds öp.

Cesti kolidele ja lastele

IA 37497

wäljawallitsetud, seatud ja üllespantud.

Siõpetaja J. M.

J. Jung

Maja
raamatuko-
gu.
J. Meltsou.

УЧИТЕЛЬ
ЮСКОФЪ МЕЛЬЦОВЪ.

Hind: 35 Kop.

Tartus, 1871.

Trükkitud ja müa H. Laakmanni jures.

88.4

11.10.80

Gegen den Druck dieser dreistimmigen Lieder ist von Seiten des Livländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorii nach vorgängiger Durchsicht des geistlichen Theiles desselben nichts einzuwenden.

St. Marien in Dorpat 1870, October 19.

(Nr. 1979.)

Im Namen und Auftrage des Consistorii
- Consistorialrath A. H. Willigerode, Assessor.

Дозволено цензурою. — Рига, 14-го Ноября 1870.

2

Tartu Riikliku Ülikooli
kaamarukogu

83967

14259084X

Eeskõne.

Armsad lauljad ja Eesti koolmeistrid! Mitme omma ammeti wendade sowimise peäle, ja ka isseärranis, et ma sedda tarwilise leidfin ollewad — ollen ma eesseiswa laulude koggo kolme heälega julgenud wälja anda ja nenda kirjotada:

- 1) et ühhes maa-kolis ennamiste mitte wõimalik ei olle, iggapäwase kolipiddamise jures nelja heälega laulda, sest et lastest agga Diskandi ja Ulti heäl, ja koolmeistrist omma abbiga (kus sedda on) — Passi heäl wõib lauldud sada ja selle läbbi Tenori heäl wälja jääb, sest et, kui teada, nelja heäle peäle seatud laulud kolme heälega laulda ei sünni, ja
- 2) et mitmed neist lauludest ka koolmeistrite käes jubba prugitawaks on, agga sagedaste ni mitme käe läbbi kirjotud, sest õigest harmonii ja ritmuse põhjast hopis kõrwale läinud, ja
- 3) et meie lauljatel ammugi laulusi mitte küllalt ei olle, ollen ma neid mõnnusamaid sakfakelst ümberpannud, ja kolme heäle peäle seädnud, et kui wannad jubba lēbbi tutwaks sanud, usi jälle käe pärrast olleks.
- 4) on selle ramatokesele weel üks kimbukene kolme heälega foraalisi ehk firriko laulusi jure lissatud neist feige ennam prugitawamaist lauludest, et ka need laste seas kolme heälega wõiwad õppetud sada.

Mõnned wead ja pudused, mis siin eesfeiswa lauludes sõnade ritmuse sisse on jänud, on mul ennesel kül teada, mis ennamiste melega on jäetud, sest et mõnne sõna mõistmine ritmuse põhja nõudmise järrel hopis seggatud saaks, mis ülle asja tundjaid omma otsust kergemine pallutakse anda, sest iggaüks teab, kes ial laulo salmi on püüdnud kokko panna, kui raske se mõnne sõna jures nende kitsa piride pärrast tehha on.

Laulowiside harmonii ülle olleks sedda weel üttelda, et need keif kuulsa Willandi mängomeistri ja õppetaja Mummepolest on läbbi wadatud, et ma neid sedda julgema süddamega omma armsa kawendadele woin kätte pakkuda.

Andko siis se taewane Issa, kelle auuks se nõdder tö siin on tehtud, et se ka Temma auuks wilja kannaks!

19. Septembri kupäwal 1870.

J. Jung.

Kristuse tullemise laulud.

1. Mo kuningas.

C. Spazier.

1. Mo kuningas on tul-le-mas, Ja käs-sub ku-luf-se, Kas

ol-led, süd-da, wal-wa-mas, Kas waesust tun-nuf-se!

2. Mo kuningas on liggidal Jo kulukse ta heäl! Kes kõrtse lõppeb temma al, Kes maddal, tõuseb teäl.

3. So kuningas on ukse ees Mo hing! et kummarda; Ja tahhab asfet sinno sees, End' südda laienda.

4. Mo kuningas saab sullasets, Ja teeb mind issandaks; Ja minno heaks saab wäetimaks Ja mind teeb wäggewaks.

5. Keif Jared, merri, taewas, Maa, Neeb õist'wad rõmoga, Keif inglide wäed lauloga Sind püüdwad tenida.

6. Halleluja, halleluja, Ma pallun ärdast Sind, Immanuel, mo peastia, Ka wõtta ommaks mind!

2. Sioni tütтар römüsta.

Händel.

1. Si = o = ni tüt = tar rō = = müs = ta, Dis = = ka =

go Se = ru = ja = lem, Waat so kun = nin = gas

tul = leb sul, tul = = leb, ja se rah = ho

würst. Si = o = ni tüt = tar rō = = müs = ta,

Dis = ta = go Je = ru = sa = lem.

2. Daweti poial laulgem nüüd Hosianna kõrges teäl, Kes o iggawest libetud, Hosianna üllewel! Daweti poial laulgem nüüd Hosianna kõrges teäl!

3. Wata, Ta tulleb tassane, Istub emmaeesli peäl, Wõtte ennast sest rõmusta Et so kuningas on teäl. Wata, Ta tulleb tassane, Istub emmaeesli peäl.

4. Rituz sul olgo Daweti poeg, Terre waitue kuningas, Ig-gawest kestab so rahho riik, Ig-gawese Issa poeg. Laulgo keit sulle rõõmsaste Hosianna kõrges teäl!

8 M 26 17

Jõulu laulud.

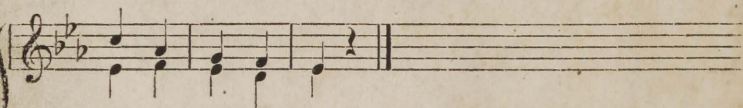
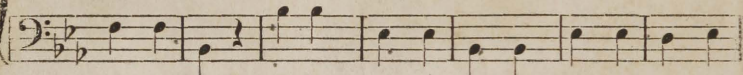
3. Tulge seie sõime jure.

1. Tul-ge sei = e sõi = me ju = re, Waat'! siin hin = gab

Je = su = ke, Red-da wannab is = sab en = ne Lo = tes

oot = sid am = mo = ge.

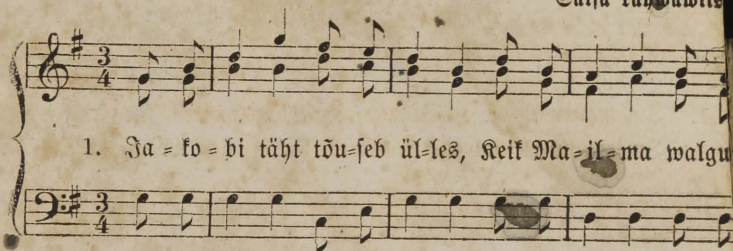
2. „Õnnisteggia seäl,” hüab Rõõmsast ingli laulo heäl, Kes teid laddund peästa püab, Ärge kartke ennam teäl!

3. Ei Ta tules, tormis tulnud, Waid kyi waene lapsote, Kes meil kava tootub olnud, Müüd on seäl se Jesute!

4. Issa, kes meil Poia annud, Mu ja tänno olgo Sul!
Mätta äraest kül!

4. Jakobi täht tõuseb ülls.

Saksa rahwawiis

1. Ja = ko = hi täht tõu = seb ül = les, Keik Ma = il = ma walgu

tab; Neitsit kannab om = mas süles Poega, kes keik rõmustab.

2. Ose õidse karja hoides Kuluts ingli laulo heäl: „Auu Isfal, rahho ma peäl, Sunimestest hea meel!”

3. Abram otis, Isak lotis, Jakob wõitles ussu wäes; Nemmad agga sedda aega Mitte näinud ilma sees.

4. Jesaia, Jeremia, Keige pühha meeste keel Kibab tedda patto hädda Lõppetamad ilma peäl!

5. Nende otus, õnnis lotus, Jesus, keige rahwa õn, Hingab tänna, oh mis kenna, Weiste lautas — laste rõõm!

6. Wata sõbber, laps mis nõbber, Kannab taewast õlla peäl, Annab ello, wõttab wallo, Wiib meid surmast ello teel!

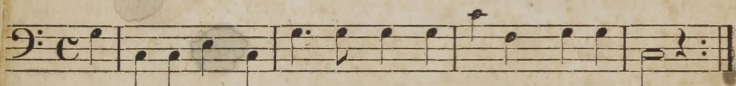
7. Oh sa õige armo päike, Näita meile rahho teed, Taewa selgus, hinge walgus, Mia ärra patto õõd!

8. Siin mo südda, Jesus sedda Wõtta, sind ta himmustab! Taewa warra, kela ärra, Mis sind ial kurbustab.

5. Immanuel, se Issand.

1. Im=ma-nu-el, se Issand, nüüd Dn mei-e lih-ha sees, }
 Im=ma-nu-el toob tae-wa hüüd, Ja el=lab mei-e sees! }

Meid Jummal nen-da ar-mas-tand, } Dn il=ma siis = se
 Et om=ma ai=no Poi-a meil' } Se on wast arm ja

Meid Jummal ar-mas-tand,
 Et om=ma Poi-a meil'

lää = ki-tand; } Se on wast arm, Se on wast ar = mo meel.
 ar = mo meel, }

2. Oh Jummalikko hallastust, Mis nõudis iggawest, Meil
 jata hinge õnnistust Ja Poia sündmisest! Sesamma (Issand)*
 Jesufe, Kes (keiki) tahhab aidata, Saab lihha, werd kui lapsote,
 Jääb siiski sü ja pattota, Jääb siiski sü, Jääb sü ja pattota!

*) Need klamride wahhel sõnnad jäwad passi lautmise jures wälja.

6. Kristus sündin'd.

1. Kristus sündin'd, Kristus sündin'd, Länna Pet-lem-mas!

Laulgem lap-seb, ol = gem rõõmsad, Et end' il = mu = tas,

Et end' il = mu = tas!

2. Abram, Issak, Jakob, Josep, Lootsid kindlaste; Agga nende päite tõuseb Meile selgeste, Meile selgeste.

3. „Pange tähhel, pange tähhel: Lautas, sõimes seal hingab nüüd se Jesufene,“ Hüab ingli heäl, Hüab ingli heäl.

4. Au sel Issal, au sel Issal, Rõrge taewa sees! Rahho Ma peäl: laulgem rõõmsast, Temma sõime ees, Temma sõime ees.

7. Waikne ö.

Angeblich von Michael Haydn.

1. Waik-ne ö, Önnis=tud ö! Keik on maas rah=ho sees;

So=sep wal=wab ja Ma=ri=al weel, Hingab Je=su=te

pöl=we=de peäl; Magga pat=tus=te rööm, Mag=ga

pat=tus=te rööm!

2. Waikne ö, Önnistud ö! Ingli heäl wälja peäl Laulab römustes: Halleluja, Annab teada karjastel ka: Kristus sündinud teil, Kristus sündinud teil!

8. Mis õnnis õ.

1. Mis õn-nis õ, Se sar-nast polnud weel, Mis ol-leks

pat-tus-tel Ni su-re rō-mo tein'd, Et ol-leks Kristust

näin'd, Oh õn-nis õ, se sar-nast polnud weel, Oh õn-nis

õ, Se sar-nast polnud weel!

2. Mis walguš se, Mis paistab taewa al? Neil waggail
 farjastel Petlemma wälja peäl, Üks ingel ilmub seäl! ∴ Suur
 walguš sel, Et läigib taewa al. ∴

3. Häid sõnumid Ta annab kuulda neil: Waat tänna sündind teil Se Issand Kristus tõest, Kes peastab surma käest! :.; Häid sõnumid Ta annab kuulda neil. :.;

4. Se tähheks teil: Laps mähtmes sõime sees, Mis lautas weiste ees, — Ei asjet parremat Sel, kes loond taewast, maad! :.; Nüüd tähheks se, Laps mähtmes sõime sees. :.;

5. Suur ingli heäl On kuulda taewa al: „Au kõrges Jummalal, Ja rahho ilma peäl, Keik rahwast hea meel!“ :.; Mis rõmo laul, On kuulda taewa al. :.;

9. Et tulge, oh lapsed.

J. A. F. Schulz.

1. Et tul-ge, oh lapsed, ja rut-ta-ge nüüd Pet-lem-ma, ja

waat-ke mis kal-li-mat hüüd, Se Is-sa seält tae-wast sel

õnt-samal bööl, Meil pat-tus-tel rõmuks on kin-ki-nud weel!

2. Oh waatke! mis sõimes sel pimmedal ööl Meil paistab,
oh waatke mis valgus on teäl! Üks taewalik lapsok mähkmede
sees, Kes illusam inglisi, on sõimes seal maas!

3. Seal hingab ta õlge ja heinade peäl, Maria ja Jofep ta
jures on seal; Need karjatsed kummardez au andwad tal, Ja inglid
ta laulwad: „Mu mei' Jummalal!“

4. Oh tännage, langege põlvede peäl, Ja tõstke käed ülles,
Iui karjatsed teäl! Ka rõmustes laulage inglidEGA, Et teil on nüüd
tulnud se Lunnastaja.

5. Oh böolge: Sa kallis, sa Jummalal Tal, Mis waewa ja
tunned mei' pattude al! Siin sõimes jo hädda ja waesust ja naäd,
Ja wimaks weel risti peäl surmasse lääd!

6. Mis anname meie, mis kingime sul Se eest, oh sa armas-
tud lapsok kül? Ei rahha, ei rõmo siin tahha so meel, Üks lapselik
südda sul armsam on weel!

7. Sest wõtta, oh Jeesus! mei' süddamed nüüd, Sul ohwrisk
neid tome, oh kauta süüd! Ja pühhitse, puhhasta, õnsaks neid te,
Et sinnoga ühhets jääks iggaweste.

10. Et tulgem nüüd usklikud.

1. Et tul-gem nüüd us-li-kud, tän-no, ki-tust lauldes, Et

tul-gem ja läf - ki - me Pet - lem - ma; Waatkem üht

last, mis feigil õn-neks sün-dind: Oh wõtkem kummar-

da = da, oh wõt-kem kum-mar-da = da, oh wõtkem kummar-

da = da Au kun-nin-gast!

2. Au kuningas Jeesus! Sa wäggede Jehowa, Sind kandis üks neitsike sülle sees; Sind ainus Jummal iggawesest aiaist: Oh wõtkem kummar-dada, Oh wõtkem kummar-dada, Oh wõtkem kummar-dada Au kuningast!

3. Sel Jõsandal laulgem keik, laulge ingli korid, Suurt kitust, suurt kitust keik taewa selts: Au olgo Jõsal taewas ning ka Maa peäl. Oh wõtkem kummar-dada, Oh wõtkem kummar-dada, Oh wõtkem kummar-dada Au kuningast!

11. Neil karjastel wäljal.

1. Neil kar-jas-tel wäljal wist mur-re on käes, Et

pat-tus-te lo-tus ei il-mu jo wäes, Mis A-bra-mi

lin-ni-tus, S-sa-ki rõõm, Mis Sa-ko-bi jul-gus ja

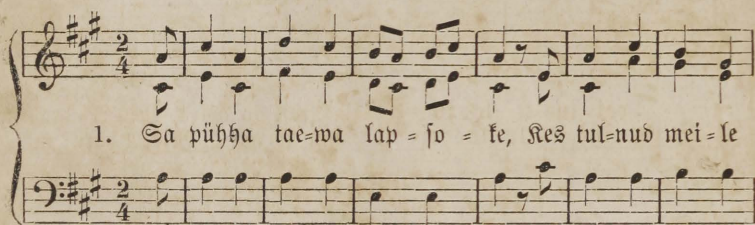
Ta-we-ti kroon, Ja Ta = = we-ti kroon.

2. Nä taewas löbb walgets, ja läigib kui päik, Üts ingel
neil ilmub, sest ehmatab keik; Ta rided on walgeb, ta jummi on
elk, Ta särrab ja hiilgab, kui esledam wälk, Kui esledam wälk.

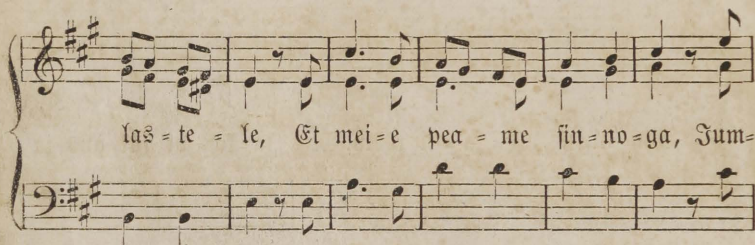
3. Jo kumab teie loodus se paistuse sees, Ja äkkitselt seisab
ta karjaste ees; Ja ütleb: miks kardate? Iõpko teie hirm, Teil
Kristus on sündinud, oh waatke mis arm, Oh waatke mis arm.

4. Ka inglisa nähkase pühhade hull, Kes Issandat kibab, et
appi meil tuln'd: „Au Jummalal kõrges ja rahwal hea meel.“
Kes ussust saab õigeks, sel rahho on teäl, Sel rahho on teäl!

12. Sa pühha taewa lapsõke.

1. Sa pühha tae-wa lap = so = ke, Kes tul-nud mei-le

las = te = le, Et mei-e pea = me sin-no-ga, Jum-

ma-la lap = sed ol = le = ma.

2. Sa walguis Issast sadetud, Et saaksime siin walgustud;
Sa taewa paistus Jesuse, Meid taewa ossalijeks te!

3. Et Sinno sündimise pä Du meile tänna jälle kä, Sest
on se aeg siis ilma peäl, Meil lastel keige rõõmsam teäl.

4. Mind õnnista, oh Jesufe, Ma ollen weel ni weikene, Mo
süddant wõtta puhhasta Ja omma pole tõmbada;

5. Et olleksin kui inglise, Siin allanduses allate, Ja igga-
weest wõiks jada Sul — Oh Jeesus jebda anna mul!

G. M. Arndt.

Uel aastal.

13. Wõtta nüüd Jssandat.

1. Wõtta nüüd Jssan-dat wäg-ge-wat fun-nin-gat li = ta,

Dh min-ne hin-ge-ke är = ra nüüd ae = ga teps wi = ta,

Oh minno meel, oh minno meel, Ai = a kül lau = lu = sid

peäl, Au Jumma = la = le ka näi = ta, Au Jumma =

la = le ka näi = ta.

2. Kida nüüd Isfandat, kes on teif targaste seädnuud, Kes
 ure hõlega wäggewast ikka sind saatnuud, Sind hoiab Ta, sind
 hoiab Ta Nenda kui himmustad sa, Eks olle sedda sa tunnuud,
 Eks olle sedda sa tunnuud?

Joach. Neander.

Kristuse kannatamisest ja lunastamisest.

14. Oh surma ärra võitja.

Sarder.

1. Oh sur-ma är-ra võit-ja, Sa kan-ge sõd-da-

mees! Kuis võin ma Sind kül ki - ta Siin Ma peäl

nõd - ru - ses?

2. Sa jätsid mahha taeva, Kes Jummal iggawest, Ja ilma süta waewa Kandsid siin minno eest!

3. Sa tundsid kibbedaste, Kuis Jummal jätnud Sind; Sa surma maitnud isse, Et võiksid päästa mind.

4. Mo heaks Sind hauda kanti, So waewast hingama, Se läbbi mulle anti Üks rahho asse ka.

5. Mo heaks Sa tõusid jälle, Siis ülles haua seest, Ja saatsid sega mulle Uut ello iggawest.

6. Ei wõin'd siis ennam kõita Sind ükski waenlane, Kui Sinna tahtsid näita So au ja wõimuse.

7. Se on üks imme sõdda, Mis Sinna sõddinud, Sa kaännad surma, hädda, Ja wõimust siiski saad!

8. Ei wõi ma Sind kül kita, Sa imme sõddamees! Kui immekspäinnes wata, Ja kummarda So ees.

3. 3.

Kristuse illestõusmisest.

15. Et waatke Jesust.

1. Et waat-ke Je-sust tõu = se = wad, Kui sur = ma är = ra
 wõi = ti = at, Se wõi = do lip on Tem = ma käes, Mis
 ol = li en = ne sur = ma wäes.

2. Ja rikkund põrgo wärrawid, Ja wõitnud ärra kurratid,
Keik hinged on nüüd peästetud, Mis kurrat finni siddunud.

3. Sest rõõm on feigil inglidel Ja ärra peästus hingedel,
Et Jummalal Tal wõimust saand, Ja põrgo hirno kautand.

4. Waat agga kuis on ehmatand, Kes wahhiks haua jure jäänd!
Kui wärristes haud lahti lööb Ja ello würst seält wälja läänd.

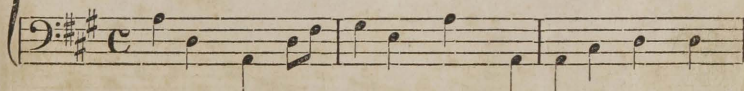
5. Kui rõõmsaks jälle Maarja saab, Kui Jesus tedda terretab!
Neid waenlasi Ja hirmutab Ja ommad armust rõmustab.

6. Sest lauldakse nüüd rõõmsaste Au, kitust selle Tallele,
Kes isfi end' mailma eest, Du armust ohwerdanud tõest. 3. 3.

16. Olgem rõõmsad.

1. Ol-gem rõõmsad, laul-gem wah-wast, Je-sus tõus-nud

hau-a seest, Red-da pan-di om-mast rah-wast

Sur-ma kol-me pä-wa eest.

2. Ta on waenlast wangi wõtnud, Surma astla riffunud,
Wangidele appi tõtnud, Põrgo hauda tikkunud.

3. Kurwad sõbrad ja Ta Jüngrid, Ei saand rõmo kussagist,
Runni kulutasid inglid, Üles tõusnud Jeesus Krist!

4. Kallis Jeesus! issi kañna Nüüd meid igga sammo peäl;
Kaitse meid, ja meile anna, Mis meil ial pudub weel!

17. Ma ütlen keigil röömsaste.

Karl Gottlieb König.

1. Ma üt= len kei= gil rööm= sas= te, Et Je= sus tõus= nud

on! Nüüd el= lab mei= e kes= ke = le, Mei' ig= ga = we= ne õn.

2. Sest kuulge sedda, hinged, nüüd, Mis Jeesus saatnud teil:
Ta kantanud patto süüd, Ja tonud ello meil.

3. Ta omma armo merresse On surma upputand, Ja omma
kalli werresse Mei' pattud lopputand.

4. Se waewa te, mis kõndis Ta, Lääb taewa üllesse; Kes
Temma sanna kuleb ka Lääb Temma järrele.

5. Sest ärge ennam nutke siin, Kui mõnni lahku teist; Siin
otfa sanud temma piin, Ta üksford tõuseb tõest.

6. Sepärrast nõudkem iggaüks', Head tehha ilma peäl, Et
olleks meile leikufeks, Üks õnnis willi seäl!

Novalis.

Digest ellust.

18. Tõt, õigust ikka armasta.

1. Tõt, õi = gust ik = ka ar = mas = ta Run = ni so hau = a =

ni, Ja är = ra i = al lah = ku sa Sest, mis on õi = ge te.

2. Sa wõid siis siin maailma peäl Rõõmsaste ellada, Ja ilma kartuseteta weel So surma odata.

3. Siis sirp ja adder on so käes Kõl palju kergemad, Sa omma palle higgigi sees Weel tännad Jummalat.

4. So lapsed wimaks haura peäl Sind õnnistawad weel, Eht silma pissarad on seäl, Neil siiski rõmus meel.

5. Sest tõt ja truust armasta, Runni ja mullaks saad, Ei ial kurja himmusta, Waid karda Jummalat.

L. G. Chr. Hötty.

Surmast ja wiimsest lahkumiseft.

19. Üks niitja.

Luiſe Reichardt.

1. Üks niit-ja, nimmelt surm on ſe Kel Jummal an-nud

wõi-mu-se, So wiik-a-tit ih-hub Ja ni-dab ning

rõh-hub Keik üks-kord ſit är-ra, Kaſ hil-ja ehk warra!

Hoi-a il-luſ lil-li-ke, Pe-a närtſid ſurma!e!

2. Mis tänna priskest haljendab, Kül homme närtfind, kolle-
tab, Et nidetud mahha; Weel aega läab wähhä, Ei asfетки tunne,
Kus kaswanud enne! Dh kül on siin ürrike Sinno illo lillike!

3. Kül armamata tuhanded Siin surma sribist langewad,
Kas weiksed ehk sured, Kas ladwad ehk jured, Ka wäggewad tronid
Ja keisrid ja kronid: Karda kaunis lillike, Surm sind nidab ruttuste!

4. Kes on siin sure auu sees Ja kuulsad ommas rikkuses, Kül
ehhitud kullast, Saab maetud mullast, Siis kaub se ihho, Kui
põrm ning ka pihho: Dh sa õrna dieke, Ei sa kauaks seie jä!

5. Kel tänna palged punnased, Kui õits'wad rosi lillik'sed, Ja
ellab siin rõõmsast, Ehk mõnni, kel waewast Dn tüddimus, hädda
Weel ellama jäda: Wata warši wiakse Sind siit ärra koggone!

6. Et tulle surm! ei karda ma, Et leika ühhe hobiga! Kui
wikkat mind nidab, Siis Jeesus mind heidab Se taewase aeda Kus
jargest wõin jäeda: Lillike end rõmusta, Seäl saad uest ello sa!

20. Haud süggaw on.

S. G. Mägeli.

1. Haud süg-gaw on ja wag = ga, Hirm sis-se wa-da-

ta, Seäl musta kat-te tag-ga Dn üks tundmata Ma!

2. Ei kosta temma sülle Siit linno laulo heäl, Sõbruse lilled
jälle Langewad mulla peäl!

3. Ilmaego tõstwad heäle Seäl prudid silma wees, Ei laste
nutmist kule Wannemad haua sees!

4. Dmmeti maialt abbi Ning rahho ma ei nä, Kui selle ufse läbbi Siit koddoo ma ei lä!

5. Sest waene südda, waewas, Siin murrest wästinud, Saad üksnes rahho taewas, Kui hauast läbbi lääd!

J. G. von Salis-Seewis.

21. Isfa hana jures laulda.

J. C. W. Niemeyer.

1. Õn=sad on, kes Is=san=das on sur = nud, Õn = nis

is = ja! õn = nis ol = led ka, Ing = lid on sul

wõido kro=ni to = nud, Rahho jis = se läf = sid ja!

2. Ülle tähtede nüüd ellad sinna, Ei sa ilmast holi enam teäl, Silmapilgul wõisid taewa miüna, Näggema so peastjat seäl.

3. Sinna, omma wõido kronis, taewast Wata weel mo peäle taggasi, Ballu minno eest, et ma siit waewast Saaks so jure üllesse.

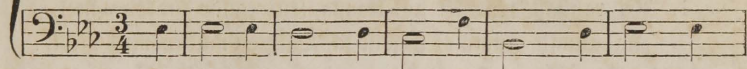
4. Kui ka meie ükskord siüna same Maitzma sinno kallist õn = nistust, Siis seäl soga ifka ühte jäme, Ei me' lahku teine teis't!

L. G. Chr. Höltz.

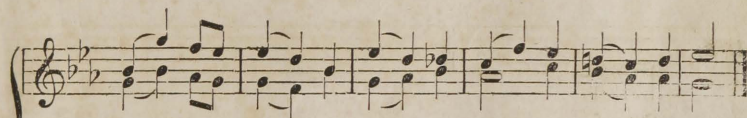
22. Et ello pääw on raske.

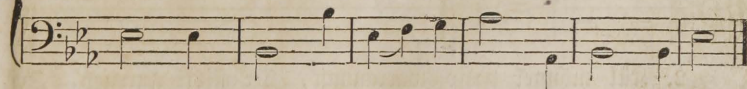
1. Et el = lo pääw on ras = ke mul, Seit ol = les

surm siin ker = gem kül, Et for = ris = taks mind

aeg = saš = te Siit är = ra wai = se hau = as = se.

2. Ku paistab seal mo hana peäl, Ja uddu kastab jedda teäl, Ka sõbra silma hiisarad Se peäle mahha langewad.

3. Meid foggub keik se emmake, Seal omma rahho sülesse; Kui näaksime ta näggo teäl, Ei tulleks kartust meie peäl!

Dr. L. Gräfin zu Stolberg.

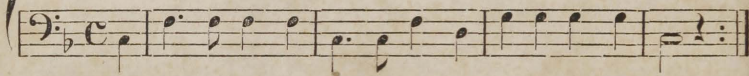
Rahhul ollemiseft.

23. Ei rahhast, warrast holi ma.

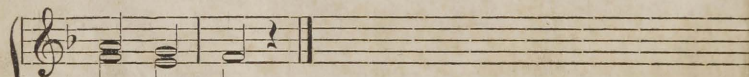
C. G. Keefe.

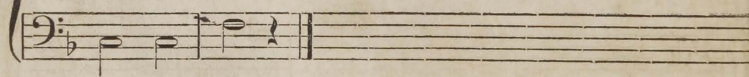
1. Ei rahhast, warrast ho=li ma, Kui rahho süd=da = mel,
Ja annab Jummal terwist ka, Siis on mul rõ-mus meel,

Ja lau=lan õh=tul, hom = mi=ful Au, fi = tuft, tän = no

Is = san = dal.

2. Kül mõnnel paljo warrandust, Ja siiski nurriſeb, Sest
ſüdda on täis pahhandust, Ja ennam ahnitſeb; Ei rahho, rõmo
leia ta, Waib kaebab ifka murrega.

3. Ka unne wotis hingades Ja mõtleb ſelle peäl, Mil wiſil
hästi toimetes, Saaks kaſſo ſiin ja ſeäl; Kui ello ſanna kuulma
lääb, Siis ſüdda rikkust nõudma jääb.

4. Mul jaggab Jummal iggapä Siin rõmo rohkeſte, Kui
pannen tähhel Lemma tö, Mis tehtud targaste, Siis järgest rahho
leian ma, Ja rõmo ilma lõpmatta.

Hommiko laulus.

24. Pimmedus kaub walguse eest.

C. G. Sering.

1. Pimme = dus ka = ub wal = gu = se eest, Päi = ke jo

paistab pil = we = de seest.

2. Lindude laulus täidawad tuult, Lilledel illo paistab kui kuld.

3. Iggal pool rõmo, keigil on lust, Lojal au annab lahke meel wist.

4. Issandat kiitko minnogi keel, Et ta mind kaitsnud pimmedal ööl!

25. Kitus Sul.

H. J. Rolfe.

1. Ki = tus Sul, Ki = tus Sul! oh ar = mas

Rummal Di = go ig = gal hom = mi = ful;

Ki = tust toon ka waene rummal, Om = ma unnest

ärk' = mi = sel.

2. Ritus Sul, Ritus Sul! et olled hoidnud Mind sel õsel armoga, Nüüd on pääw mul jälle koitnud, Tõuseb ue illuga.

3. Ritus Sul, Ritus Sul! kül nõdder ollen, Sind siin kiitma diete, Aita mind, kni andma tullen, Nõdra tänno Sinnule.

4. Au nüüd Sul, Au nüüd Sul! Ei põlga Sinna, Mis siin nõdraft uledest Sinno auuks laulan minna, Se on armas Sulle tõest!

26. Ma unnest tõustes.

Scholinus.

1. Ma un=nest tõustes as=tun So et=te Jummal nüüd, Ja

ki=tust laul=des tõs=tan Ka om=ma heä=le siit!

2. Sa olled jõudo annud Neil wässind nõdraile, Neid ommas sülles kannud, Nad ärk'wad rõõmsaste.

3. Müüd keiki peäle wallad Siin rõmo, õnnistust, Keik lomad, liinud, kallad, Ka tundwad rõmustust.

4. Kuis hiilg'wad kaste tilgad Ni armsast hommikul! Mailm ja keik need hulgad, So heldust näitwad mul.

5. Tuhanded liino keled Sind kiitwad rõõmsaste; Sul ohwriks lille died Ka haistwad armsaste.

6. Au, tänno Sulle sago Meist ka siin ilma peäl; So armsaks ohwriks jägo Mei' südda, hing ja meel!

Johann Caspar Lavater.

27. Müüd päike tõuseb ülles.

1. Müüd päi=ke tõu=seb ül=les Ja ai=ab pim=me=

dust; So punnab taewa kül = les Ta paistus hel = le = dast.

2. Oh terre! kallis päike, Meil jälle tullemast, Kes on ni suur ja selge, Meil antud Jummalast.

3. Kuis keik nüüd rõmustawad Siin sinno walgusest, Keit kaste tilgad hiilgwad So palle selgusest.

4. Kui hea, kui hea on Jummal, Kes, päike, lonud sind! Au anda püan Lemmal, Et Ta ka lonud mind! Demme.

Õhto laulud.

28. Head ööd.

H. G. Nägeli.

1. He = ad ööd, he = ad ööd! Kei = gi = le kes wäsfi = nud!

Kuldsed täh = heb hiilgwad jäl = le, Taewast mahha mei = e

ül = le, Ku jo näik = se tõu = se = mad; He = ad

ööd, he = ad ööd, he = ad ööd!

2. Head ööd, head ööd! Rõõmsast pääw on lõppetud! Keif, kes päwal tööd on teinud, Ring ka mõnda waewa näinud, Hingage keif rahhus nüüd. ∴ Head ööd! ∴

3. Head und, head und! Mis meid päwal rõmustand, Sest weel unnes rõmustame, Kunni jälle nähha same Rõõmsaste uut hommikut. ∴ Head und! ∴

Chr. Fried. Dan. Schubart.

29. Müüd lõpnud meie päwa tö.

1. Müüd lõp = nud mei = e pä = wa tö, Sest rõ = mus = ta = gem

end; Rõõm annab jõu-do ih=hu=le Ja sadab maggust und.

2. Siis jägo meie seltsi feest, Keik pahha kaugele, Ja nõud-
kem agga süddamest, Mis rõmuks Issale.

3. Kui hea ja helde Jummal on! Ta annab terwise, Ja keik,
mis tarwis ihhule, Ning rõõmsa süddame.

4. Müüd armastuses watab Ta, Seält taewast meie peäl,
Siis armastuses tõusko ka, Siit ülles meie heäl!

30. Kui meil pärrast päwa tööd.

W. A. Mozart.

1. Kui meil pär=rast pä = wa tööd, Oh to kel=lad hüüd = wad,

Eik=med, mis siis wäs = si=nud, Maggust rah = ho leid = wad,

Kui me tei = nud ol = le = me, Mis on Is = ja

taht = mi = ne.

2. Tulgo wiimne tunnike Hilja, siis ehk warra, Surm meid
agga waikseste Wiib siit ilmast ärra; ;: Mi kui päike wereb nüüd,
Nenda rõõmsast lähme siit! ;:

31. Waikne õhto on nüüd kä.

1. Waikne õh-to on nüüd kä, Lõp=nud ot=sa tän = na = pä,

Ku se näitab ül = le = weli Üks=nes mei=le wal-gust seält.

2. Igga mõtte, tahtmine On mo sees nüüd waitine, Mis mul muido päwa sees Olli meles, süddames.

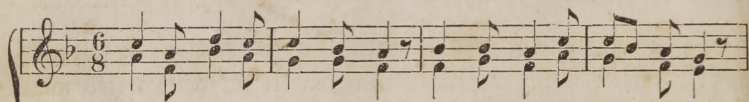
3. Rikkaks, aurfaks sago ka Teised, sest ei holi ma, Ei mo rahho rikku se, Kui ma head teen järgeste.

4. Kui wõin puhtas süddames Käia Issa palle ees, Ja ka liggimesega Sõbruses siin kõndida.

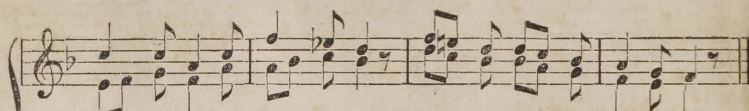
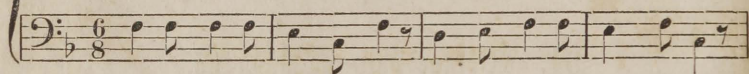
5. Mis siis ennam himmustan, Kui siin jubba rahho saan? Sedda pallun sinno käest Armas Issa! surest wäest.

32. Et nüüd ollen wärsind ma.

Sciur. Lühel.

1. Et nüüd ol-len wärsind ma, Lähhän wo-di hin-ga-ma,

Iss = sa! omma sil = maga, Minno ül = le walwa Sa.

2. Mis ma tänna kurja tein'd, Sedda on So filmad näin'd; Oh siis Jesu pärrast ka Wõtta sedda unnusta!

3. Keif mo armsjad ommad siis, Hingago So sülle sees; Inni-mesed ilma peäl Olgo keif So holeks teäl!

4. Haiged armust fergita, Märjad filmad kuiwata; Sinno walguš paistko teäl, Rahho olgo ilma peäl!

Luise Gensel.

33. Kuldne õhto päike.

S. G. Nägeli.

1. Kuld-ne õh-to päi-fe Il-lus ol-led sa,

Ei ma wõi so läi-fe Nähha rõ-mo-ta.

2. Morelt ollen waatnud Sind hea melega, Se mind kihutanud Waggast ellama.

3. Kui ni imestledes So ees seisin seal, Mele tuletades
Loja heldust teäl;

4. Siis sust päite jälle Põõrsin silmad ma Issi enda peäle
Sure rõmoga:

5. Eks meid olle lodud Ühhe Loja wäes, Sind seal hiitlgwas
rides, Mind siin põrmo sees!

34. Mo kallis Önnistegia.

3. 3.

1. Mo kal-lis Ön-nis-te-gi-a Nüüd ol-go tän-no

Sul, Et tän-na pä = wa ar = mo = ga Siin ol = lid ab = biks mul.

2. Mis minna teinud pahhaste Se wõtta unnusta, Sest et ma ollen nõdroke, Weel moga kannata!

3. Müüd Sinno nimmel uinun ma, Oh Jeesus kaitse mind! So ingel olgo minnoga, Sest pallun Jummal Sind! 3. 3.

35. Kui mul Jeesus on süddames.

Friedr. Silcher.

1. Kui mul Je = sus on süd = da = mes, õn = sas = te siis Ma

ui = nun Ta sül = les kui Pa = ra = di = sis, Ma ui = nun Ta

sül = les kui Pa = ra = di = sis.

2. Kui mul Jeesus on silma ees, julgeste ma :.; Siis hingan, ei waenlan' mind hirmuta sa. :.;

3. Kui mul Jeesus on mees, ei tullegi mul :; Siis pahha mo mele, se kangel jääb kül. :;

4. Sest ma kindlaste Jeesuse külgi siin jään; :; Sest aita, oh Issa! et üksford Sind nään. :;

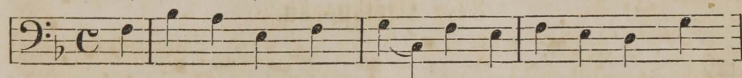
Agnes Franz.

36. Issand nüüd sündko jälle.

P. Schulz.

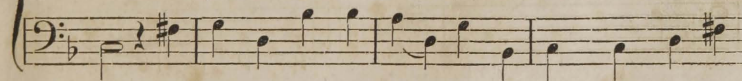
1. Issand! nüüd sünd-ko jäl = le, So püh-ha taht = mi =

ne, Kui ma lään hin = gu = se = le So ar-mo war = ju =

le. Mo pat-tud' an-deks an = na, Meid wõt = ta un-nus =

ta, Ja lass mind walmis ol = la üksford siit lah-ku = ma.

2. Las mind nüüd rahhus mata, Et pahhad unnenäud Mind ei mõiks hirmutada, Kuid Sinno armo teud Mo hinge rõmustago, Mis murrest waewatud, Ja homseks uest sago Mo rammo finnitud.

3. Kui agga pittal unnel*) Se wiimne surma õ, Siin rõmul kurwastusel Teeb otja ruttuste: Siis finnita mind Sinna, Se tunni hirmo eest, Et üksford tõusen minna, Surm on mul unneks tõest.

4. So heldust ollen näinud, Ma rahhus ruttan siit, Et olled lahti teinud Mul taewa ukse nüüd; On sellel, kes siin järgest Kris-tuse ommaks jääb, Sest temma waim seal kõrges Iggawest rahho näab.

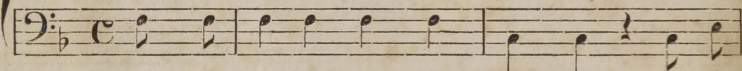
v. Cronest.

37. Waikne ku.

Satja rahwawiis.

1. Waik = ne ku, kuis kõn = nid sin = na, Oh = to
Sind so Lo = ja käst = nud miin = na, Sed = da

pil = wist läb = bi seal! } Pais = ta lah = kest wäs = si =
teed seal ül = le = wel. }

nui = le, Men = de waitse kamb = ris = se, Ja so wal = gus

*) Peaks ollema: „pitka unnega.“

saat = ko jäl = le, Troosti kur = wa hin = ges = se!

2. Waike ku, ja kõnnid tassa kõrges taewa telgi al, Kus
sind seädnud taewa Issa, Dmma auuks paistma teäl. Wata arm=
sast meie peäle, Kauta ka pimmedust, Näita sega truißt meile, Taewa
Issa armastust.

3. Kallis ku, ni waike ja wagga, Hiilgad tähte merre sees,
Tõe ning ka trudusega Dmma teed läid walguses. Troosti
toja, suur ning kenna, Paistad rahho pilwi seest; Läbbi õ meid
sabad sinna Dnsa hommikule tõest!

Karl Enstlin.

38. Kuis wõiksin rahhul mata.

Friedr. Silcher.

1. Kuis wõik= sin rah= hul ma = ta Pim= me = dal ööl,
Kui ma So peäl, oh Iss = sa, Ei mõt = lets weel?

Kui ol = len pä = wa wa = e = wast Siin wäs = si = nud, Siis

an = na rah = ho tae = wašt Ja õn = nis = tušt!

2. Oh katta minno wigga So armoga, Sa armastuse Jum-
mal Weel kannata! Mul anna puhkast süddant Mis pallun ma
kes iggal aial tenib Sind rõmoga.

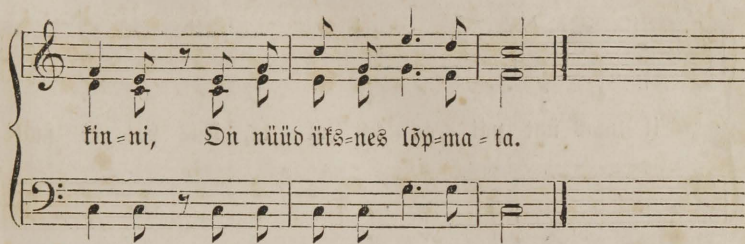
3. Mind aita andeks anda Kuis Sinna teed, Ja wenda ar-
mastada Kuis Sinna mind; Siis murreta ma uinun So rahhus
teäl, Ja waiksēs unne näus Mõtlen So peäl!

Kristus, se hea karjane.

39. Las' mind minna.

1. Las' mind miina, Las' mind miina Je = su ju-re tae-wa

siina; Minno hin-ge ih = ka = min-ne, Je-su kül-gi jä-da

hin-ni, Du nüüd üks-nes lõp-ma-ta.

2. Kallis walguš, kallis walguš, Päike kel on kulbne selguš!
Millal saan so jure tulla, Waggadega rõmus olla, Ja so palge
wadata.

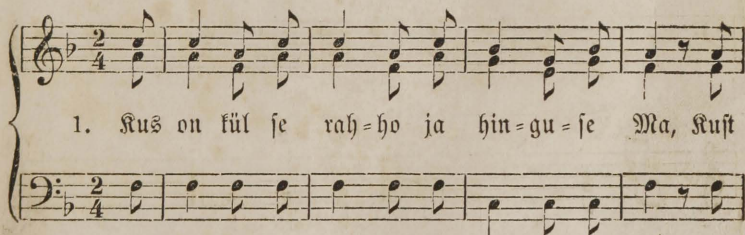
3. Oh kui illus, oh kui illus Du kül Inqli laul ja kitus!
Olekšid mul tule tiwad, Kes mind lendes läbbi wiwad Täna
weel Sionisse.

4. Kuis mo südda, kuis mo südda Ennast kül wõib rõmus-
tada, Kui ma Salemissse, süna Kulbse ulitsate liina, Uksford
lähhan Jesuga.

5. Paradiis, paradiis, Magguš willi on so sees! Siin ma-
ilma kõrbes käies Ohkame, oh Issand, palwes: Wi meid para-
diji pea!

Knaſ.

40. Kus on kül se rahho.

1. Kus on kül se rah-ho ja hin-gu-se Ma, Kuſt

hin-ge-le lei-ak-sin hin-ga-miſt ma? Kas mõiks kül siin

il = maš üht pai = ga = fest ol = la, Kus pat ei jaaks

mit = te mind kiu = ja = ma tul = la? Ei, ei, ei, ei jün

ol = le kül jed = da, Waid ül = le = wel tae = was on

hin = gel se kod = da! 1. se kod = da. 2.

2. Oh jätta maailma ning tõtta hing siit, Ja wata, kui kallist on ehitud nüüd, So koddo seal üllewel perlist ja kullast: Kui üllesse tõused ja üksford siit mullast, Ja, ja, ja, ja ükspäinis siis siina, Wõid hingeke koddo ja rahhuse miina!

3. Kui kallis se rahho on üllemel teäl, Surm, pat ning ka wasso on tundmata seäl; Keik inglid ja õnnsad sul wasto seäl tötwad, Sind lauloga, rõmoga terreta wõtwad: Rahho, rahho, se taewane rahho, Siis täidab seäl hinge ja waimo, ning ihho!

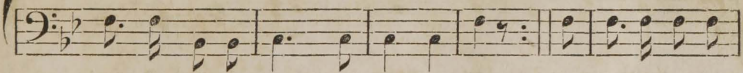
41. Kui illus on Jesuse lambaks sada.

1. Kui il = lus on Je = su = se lam = baks ja = da, Ja
Ei wõi siin il = mas su = re = mat több teä = da, Kui

Temma ar = mo war = jus hin = ga = da; } Mis maailm ei wõi
üks = nes Je = su jär = rel kõn = di = da! }

an = da teäl, Saab sed = da Je = su lambas Temma jures kül!

2. Siin leiab ta jo kallist, maggust toidust, Ja jodetakse puh =
tast hallikast; Ei ükski film wõi sedda armo rikkust Siin nähha,
mis ta ikka maitseb tõest. Siin jubha hakkab temmale Se ello, mis
ei kao, ei lõppe ialge.

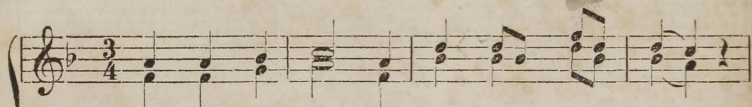
3. Kes omma ello tahhab armastada, Se hoidko üksnes Jesu pole siin, Siis saab ta jalg hea rohho ma peäl täima, Sest maial põlle muud kui waew ja piin; Siis on tal täiest rõõm ja õn, Sest et ta karjus taewa warra Issand on!

4. Se agga on üks ette maitsemine Sest surest rõmüst, mis saab iggawest; Seäl sõdab Tal need ommad kaunimine, Ja jodab neid kristalli selgest jõest. Seäl näitse alles selgeste, Kui armas olla on üks Jesu lamboke!

J. J. Rambach.

Kituse laulud.

42. Tõgem nüüd järgest Jeesusel au.

1. Tõ = gem nüüd jär = gest Jee = su = sel au,

Laul = go Tal kär = mest Ki = tuist keit su!

2. Armastab waesid Süddamest truißt, Nenda ka lapsed, Nenda mind waest.

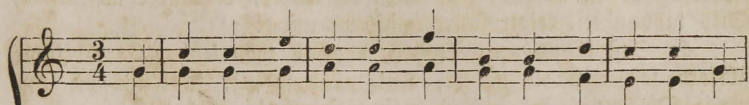
3. Ärgem siis Tedda Kurwastagem, Süddamest agga Armas = tagem!

4. Pattuste sõbraks Heitis La end, Sai nõdraks lapses, Patto ei teind.

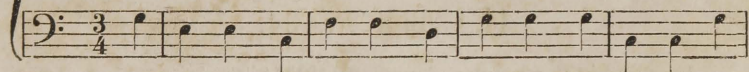
5. Pattuste peästja, Au olgo Sul! Lastele kaitstja, Kitus ka kül!

6. Inglise nüüd towad Sull Kloria, Lapsed ka laulwad Hal = seluja!

43. Et wõtkem oh lapsed.

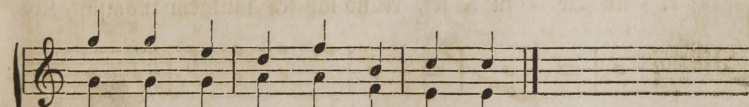
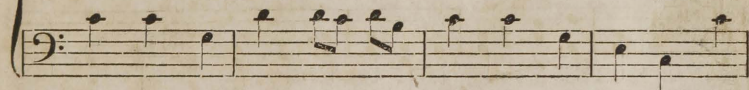
1. Et wõt-kem, oh lap-sed, nüüd Je = just keit ki = ta, Ja

Lemmal au an = da, ei ae = ga siin wi = ta, Kui ar = mas se

ki = tus Tal ing = li = de ke = lest, Mi on ka siin

las = te = gi tän = no Ta me = lest.

2. So enne, kui Tedda weel tundsime meie, Ta armastes tuli
meid päästama seie; Ta armust siin issad ja emmad meil aunab,
Ja nenda hoolt, murret kül meie eest kannab.

3. Ja lasjeb meid kollides õppeta tundma, Kuis peame taewasel Issal au andma, Ja hüab: oh lapsed, et kuulge mo saanna, Siis tahhan teil keigil suurt õnnistust anda!

4. Sest käsib meid õppida, hoolsast tööd teha, Et wõiksime ükskord sest wilja ka näha, Kui tulleb se sui, ja leikus on lõpend: Oh õnnis, kes siis on head külwand ja õppind!

44. Wiisil Nr. 34.

1. Mo hing, oh anna Jummalal Müüd kitust rõõmsaste, Kes sind on hoidnud armo al, Siin ellus järgeste!

2. Ja on sul olnud abbimees, Kui olli hädda käes; Sind kaanud omma sülle sees Ja trööstind kurbduses.

3. Ja on keif annud rohkeste Mis ial tarwis sul, Eht sinna Tedda järgeste Siin wihhastanud kül.

4. Kui on Ja sind ka karristand, Ei olnud wiha seäl, Waid peälegi sind armastand, Ei paännud lialt peäl.

5. Sest mo hing, waim ja südda weel, Et panne tähhele, Kui helde on so Issa meel, Ning laula rõõmsaste:

6. Au, tänno olgo süddamest Sul Issa taewa sees! So heldeus kestab iggawest, Keif wõimus on so käes!

3. 3.

45. Au Jesusel.

G. G. Nägeli.

1. Au Je = su = sel, Müüd lap = sed laulgem rõõmsast, Kes

en = ne = sel Meid wal = lit = je = nud arm = sajt; Au

Je = ju = sel, Au Je = ju = sel!

2. Mo rõmo laul, Se tõusko taewa pole Sel Jssandal, Kes kaõnud mei' eest hõle: Au kitus Sul, au kitus Sul!

3. Kui keik mailm Ni olli nurja läinud, So wasto külm Ja rasket patto teinud, Siis aitsid Sa meid armoga.

4. Kül minno heaks Sa Jesus lihhaks janud, Mul jänud Peaks, Mo pärrast kannatanud; Sest õn on mul, Au kitus Sul!

5. Mo raskeb süüd, Sa mõttad omma peäle, Ja taewa hüüd, Sa pakkud minnul jälle; Au kitus Sul, au kitus Sul!

6. Mo süddames Sul olgo parras asje, Seäl ella sees, Se ennesele peesje, Ja walgušta So waimoga.

7. Kui wimaks ma So jure tullen taewa, Siis laulan ka — Et kandsid meie waewa — Sul lõpmata Halleluja.

8. Halleluja, Mo Jesus tonud ello, Halleluja, Ta lõppetanud wallo: Halleluja, halleluja.

46. Linnoke rõõmsaste.

1. Linnoke, rõõmsaste Lau-lab om-ma Lo-ja-le;

Laps eks ja mõt-ta ka Tae-wast Is-sa au = us = ta?

2. Pallu sa, Lauka ka, Ring head teha himmusta, Sest et sul, keiki kül Jaggab Jummal rohkest teäl!

3. Jggapä, Ueste Tõtta ikka palwele, Sest et ja Lemmata ühtegi wõi hakkata.

4. Aegfaste, lapsok, Kui weel olled nõdroke, Oppi sa Pallu-ma Jummalat siin holega.

5. Kui sa nüüd Nenda teed, Wannuses sest kasso nääd, Hääd-das siis, Surma sees, On sul Jummal abimees!

Wilhelm Sey.

47. Kida Isandad mo hing.

1. Ki = da Is = san = dat mo hing, Kes sul ar = mo

an = nab, Ja so eest ka ig = ga tund, hoolt ja mur-ret

kan-nab! Ki-da ik-ka Is-san-dat, Ärra wäs-si

är-ra, Et Ta keik, kes el-lawad, Hoi-ab hil-ja, warra!

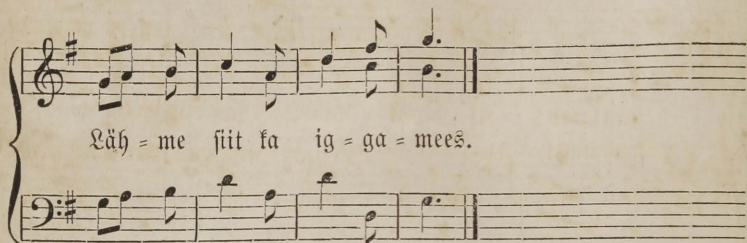
2. Linnofene taewa al, Tõstab omma heäle, Omma armsa hoidial, Kodab Lemma peäle! Mo hing ärra unuusta, Ärra jätta mahha, Omma Lojal lauloga Ritust, tänno tehha.

3. 3.

48. Wõt-kem, wõt-kem rõõm-saft.

1. Wõt-kem, wõt-kem rõõm-saft laul-da, Laul-gem puh-tas

süb = da = mes; Ki kui talw meist mö = da läi-nud,

Läh = me siit ka ig = ga = mees.

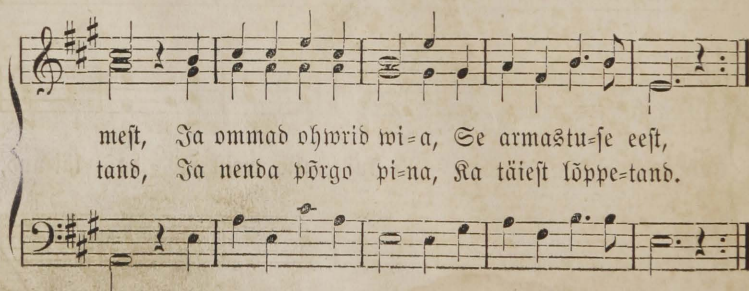
2. Meie tee lääb taewa pole, Ja mei' rõõm on üllewele;
Keik mis põrmus siin on lodud, Selgest paistab issamaal.

3. Iõudkem, nõudkem ülles siina, Omma issamale siis, Seäl
on rõmo rohkest leida, Pühha ingli feltsi sees!

4. Laulgem, laulgem wiimselt Amen, Laulgem rõõmsast
füddamest, Seäl saab meile wasto lauldud, Halleluja inglitest!

49. Oh wõtkem Issal laulda.

1. Oh wõt-kem Iss-sal laul-da, Mi suust kui süd-da-
Et Tem-ma om-ma poi-a, Meil peäst-jaks läf-ki-

mest, Ja ommad ohwrid wi-a, Se armastu-se eest,
tand, Ja nenda põrgo pi-na, Ka täiest lõppe-tand.

Waat-ke, mis on mei = le, Se ar-mas Jummal teind, Et

ol = le = me keik ar = must las = te õi = gust saand.

2. Ta weelgi hoiab, kaitseb Meid keige hädda eest, Ta armo südda maitseb Kül igga päwa tõest; Eht Tedda kurvastame Kül järgest ekses, Ja ikka patto teme Siin ommas nõdruses; Siiski andeks annab Keik meie eksitust: Oh waatke Lemma suurt ja kallist armastust.

3. 3.

50. Issandat kiitko, kel ello.

J. F. Reichardt.

1. Issandat kiit-ko, kel el-lo siin on; Tänno ja au-us-tus

täit-ko mei' hin-ged, Pühha rõõm meil süd = da = med.

2. Maitške ja waatke kui helde Ta on, Armastus, hallastus,
tõbbe ja heldus, On meil järgest osfaks nüüd.

3. Jõsandat armasta wõtke keif siin, Serawid, Kerubid,
inglid ja waimud, Arm on teie õnnistus!

4. Meiegi hinged siin ihtawad ka Õnsast ja iggawest armasta
Tebda, Kes meid armust lonud on. Vürbe.

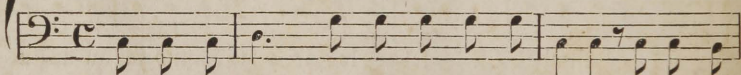
Kristuse käsust.

51. Mei' Peästja ütles omma Jüngritele.

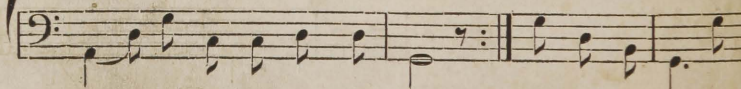
Leipniz.

1. Mei' peästja üt = les om=ma Jüngri = te = le: Oh är = ge
Mo Jõ=sa auks keif sed = da kor = da saat=ke, Mis minna

un = nus=ta = ge min = no több; } Mo wer=ri saab nüüd
Ma peäl ol = len al = ga = nud. }

pe=a wal=la=ta=ma, Surm wiib mind hauast läb=bi tae=was=

fe; Mo sön=na pea=te lai=al' la=u=ta=ma Siin Ma peäl

fei = gil rah=wal jär=ges=te!

2. Kuis wõiks ma Sind kül ial unnustada, Kes olled lapsesf sadik sõbraks mul; Et mingo tuünid ning ka aastad möda, Mo ello, Jõsand, jägo ikka Sul! So järrel püan keigest wäest jõuda Siit pimmedusest Sinno walgesse; Kui ükstord wõttad mind siit ärra nõuda, Siis nään Sind ikka pallest pallestse.

3. Oh ärgem Tedda ial unnustagem, Kes wende eest on ello jätnud teäl, Waid Temma õppetuse sisse jägem, Kes olleme siin Temma liikmed weel. Ehk waewab kül mailm ja pat meid wägga, Ehk kurrat kurjaste meid hirmutab, Siis ärgem kartkem: Jesu willi agga, Se läbbi leikusele walmis saab!

G. F. Dinter.

Kewwade laulud.

52. Kui illus on kül kewwadil.

J. A. Hiller.

1. Kui il-lus on kül kew-wa-dil, Mis keik uut el-lo

saab, Kui tär-kab, õitseb ro-si lil, Ja mets ka hal-jen-dab.

2. Veel illusam, mis kannab põld, Se toidab, kattab meid,
Se on meil kallim veel kui kuld, Mis tasub meie tööd.

3. Kui mitmekordse wilja teäl, Meil igga iwwa toob, Mis
külwastime põllo peäl, Ja Jummal sedda loob.

4. Siis leikame siin rõmoga Ja wihhud kanname, Ja söme
leiba murreta, Ning tänno anname,

Chr. Fel. Weiße.

Keisri laulud.

53. On meie Keisrile, Issama kaitsjale.

Henry Carey.

1. On meie Keis-ri = le, Iss = sa = ma kait-s = ja = le, On ig-ga

west! Oh tun-ne, mait-se seäl Rõr-ge au = jär-je peäl,

Rui ar = mas ol = led meil, Siin jär-geßt tõest!

2. Ei üksnes sõawäed Würstide kõrgused Siin kinnita, Waid trus-
dus, allandus, Issama armastus Teeb kaljokindlaks tõest Aujärje wist.

3. Oh pühha tullu ja, Et legi lõpmata, Issama eest; Siis üh-
hes kindlaste, Keif julgest wõitleme, Mei' kalli Issama ja troni eest!

4. Keif ausad seisused Kaswago, tarkused, So warjo al! Sõa
ja wõidomees Leidko aujärje ees Aupalka, armastust, So heldest käest.

5. Oh olle kaua weel Siin omma rahwa eel Auk, rõmuks neil!
Et maitse järgest seäl Rõrge aujärje peäl, Rui armas olled meil! On
Keiser Sul!

Nach Heur. Harries.

54. Se wanna Barbarosfa.*)

3. Gersbad.

1. Se wan-na Bar-ba-ros-sa, Üks fei-ser Wrid-rif teäl, Ma

al = lus los-sis tas = ja End peit-wad praego weel.

2. Ta polle hinge heitnud Waid ellab weelgi seäl; Ta lossi ennast peitnud Ja uinub istme peäl.

3. Ta olla winud alla Keif rigi tuggewust, Rufft üksford wälja tulla Ta jälle wäggewast.

4. Ta iste walgest ludest, Mis peäl ta istub seäl, Laud on marmori kiwwist, Kus pead ta toetab peäl.

5. Tal punnane on habbe Ni kui üks tulle leek, Mis lauast tungind läbbi, Kui terraw wälgo löök.

6. Pea nõrgub tal, kui uinub Pool lahti filmega, Üht poisikest ta kutsub Seäl liggi tullesma.

7. Ta ütleb läbbi unne: „Et kule poisike, Müüd lossi õue minne Ja spanne tähhele,

8. Kas weel need wannad rongad Mäe ümber lendawad; Siis mulle teada annad, Kui nääd neid kadduwad.

9. Ja kui need wannad rongad Nääd ifka lendama, Siis pean weel sadda aastad Üht järgi uinuma.“

*) Üks Saksa rahwa ennemuistine jut.

55. Gesseiswa wiisil.

1. Dh armas Jummal kõrgest Mei' Keisrit õnnista, Tal olle abbiks järgest, Keif kurja kaitse Sa.

2. So arm Ta liggi olgo, Kuhhu Ta ial lääb; Sul auks, meil kassuks tulgo Keif mis Ta ial teeb.

3. Tal omma Waimo anna Et jõuab lõpmata Keif walle wasto paäna, Lõd, wigust kaitseada;

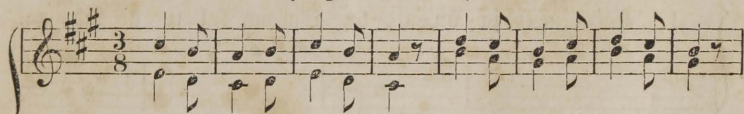
4. Et ellada siin wõime Ta warjul rahho sees, Ja ausas ellus käime Siin Sinno kartuses.

5. Sest pallume Sind kõrgest Dh Jummal süddamest! Mei' Keisrit kaitse järgest Ja seisja Lemma eest!

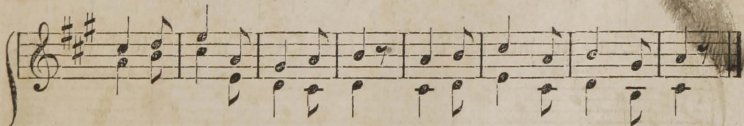
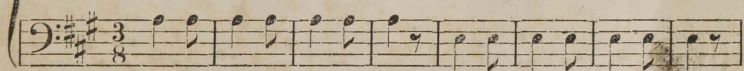
3. 3.

Kätti laul.

56. Hinga rahhus poioke.

1. Hin-ga rah-hus poi-o = ke, Em-ma sül-les ar-mo=ke,

Ei sul üks-ki kah-jo te, Mo arm wal-wab jär-ges-te.

2. Meie mõllemate eest Walwab Issa taewa feest, Lemma lapsed ilma peäl Hingwad keif Ta süüles teäl.

3. Siin õ waitse rahho sees Nääb Ta sind so uin'mises, Kuleb minno palwed ka, Mis so õnnets õhtan ma.

(Laulud kolme heälega.)

4. Kaswa, armasta ka mind, Wägga armastan ma sind, Kui sa mind siin armastad, Jummalast siis armo saad.

5. Müüd sind ükski kurwasta, Keif sind wõtwad armasta, Kõõm sul paistab filmidest, Kui sest rõmo hallikast.

6. Kaswa kallis lapsokse Nufaks mehheks, õigust te, Karda ikka Jummalat, Üksford siis Ta lapses saad.

Agnes Stollberg.

Õnnistamise laul.

57. Hoi meid ja õnnista.

1. Hoi-a meid ja õn-nis-ta, Om-ma kal-li ar-mo-ga.

Sin-no pal-le õn-nis-tus Ol-go mei-e wal-gus-tus.

2. Anna omma rahho ka Igga pääw ja lõpmata, Siis wiib pühha Waim meid tõest Jesu hõlma iggawest.

3. Amen, amen, amen, Jesu nimme kiitkem, Meie Issa olled Sa, Esimene, wiimne ka!

Kirriko laulu wiisid.

1. Mo südda ärka üles.

1. Mo süd-da är-ka ül = les, Ja ki-da Lo-jat laul-des, Kes

keik head mei-le an = nab, Ja mur-ret ik = ka kan = nab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wöttis wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jummal wöttis keelda.

3. Tõest, Issa! kui ta püdis Mind neelda ommas küsis, So hõleks ollin minna, Mind hoidsid, Issand, sinna.

2. Jummal Ma ning taewa Loja.

1. Jum-mal Ma ning tae = wa Lo = ja, Issa, Poeg ja
Sin-na õ ning pä = wa to = ja, Ku ja päi = ke

püh=ha Waim, } Sinna wäg-gew kait=se = ja Hoi=ad
on so loom; }

om=mad lo=mad ka.

2. Minna astun Sinno ette, Tännan Sind nüüd süddamest,
Et mind omma armo kätte Üsel wõtnud kahjo eest, Et ei kurri
waenlane Saand mo peäle wõimustki.

3. Ma tullen taewast üllewelt.

1. Ma' tul=ten tae=wast ül=le=welt, Häid san=nu=mid toon

tei = le seält, Reid toon ma tei = le rõ = mo=ga, Reid

tah-han min-na ku-lu-ta.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammust aiaft tõutud.
Se kaunis illus lapsuke Du teie rõõm ja kallis õn.

3. Se on se Issand Jesus Krist, Kes tahhab aita häddalift;
Se on se Dnisteggia, Kes teid wõib pattust lunnasta.

4. Oh Jesus Kristus tulle Sa.

1. Oh Jesus Kristus! tulle Sa, So waimo meile läh-ki-ta, Kes

meid wõiks ai-ta ar-mo-ga, Ja tõ-e-te-le juh-ha-ta.

2. Te lahti juud Sind tännada Ja meie süddand walmista;
Meil' õiget usko anna ka, So nimme tundma õppeta.

3. Siis laulame kui inglid ka: Oh pühha! pühha! olled Sa,
Ja pallest palleste seal ka Sind näme õndsas rõmuga.

4. Au armsa taewa Issale, Au temma aino Poiale, Au,
pühhal' Waimul' iggawest, Ja tänno andkem kõigest wäest.

5. Oh Jesus sinno wallo.

1. Oh Je-sus sin = no wal = lo, So ras = te fan-na-

tus, Se sa = dab mulle el = lo, Se on mo rō = mus =

tus. So rei = ad, wer-med, ha-wad, So kib = bo = wit = sa

kroon, Need minno õnneks sa = wad, Siin, kus mul hädä on.

2. So suhhu õelast lödi, Sa kõigewäggewam! Sind hirmsast ärranaerti, Sa kõigeillusam! Kõik inglid kummardawad Sind sure aunga, Nüüd teised teotawad Sind kurja kombega.

6. Oh kühho lähhän ma.

1. Oh küh-ho läh-hän ma, Mo pat-to koor-ma-ga, Kust

pe-an ar-mo leid-ma, Kes saab mul ab-hiks jõud-ma! Et

keik ilm ap-pi tul-leks, Mul siis-ki häd-da ol-leks.

2. Oh armas Jeesuke! Ma tullen Sinnule, Mo peale armo heida, Mull' omma heldust näita, Mind wõtta armust wasto, Ja werrega mind kasta.

3. Ma waene pattune! So peale julgeste Ma tahhan pattud heita, Et wõiksin armo leida; Siis Sinno pühhad hawad Kõik õnneks mulle sawad.

4. Müüd omma werrega Mind pattust puhhasta; Mo kurba süddant aita, Ja armo mulle näita. Kõik pattud kinni katta Ja merre põhja matta.

7. Müüd on se pääw jo lõppenud.

1. Müüd on se pääw jo lõppenud, Ei päi=ke pais=ta = ge, Keif

maggab, mis on wäs=fi = nud Ja tei = nud ras = ke tö.

2. Sul, Jummal, polle hingamist, Ei magga, uinu Sa, Waid wihtad ikka pimmedust, Et walguš olled Sa.

3. Mo peale mõtle, Isfand! nüüd, Et pimme ö on kä. Mull' anna andeks minno süüd, Mind kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnuſt kurratid Inglise wäega; Ei karda ma siis ühtegi, Waid ollen kahjuta.

8. Mo ello Kristus isse.

1. Mo el = lo Kris=tus is = se, Mo kas=so sur=re=

ma, Sell' annan hinge = te = je, kui õn=saht lah=kun ma.

2. Suur himmo on mul minna Siit ilmaſt rõmuga So jure, Kristus! süna So riki pärrima.

3. Ma ollen wõimust janud Siin hädda, waewa sees, Et mind on leppitanud Mo Jesus, abbimees.

9. Jesukeſt ei jätta ma.

1. Je=ſu=keſt ei jät=ta ma, Et Ta mo eest po=dud riſ = ti,
Seſt mo lohhuſ halka=ta, Lemmaſe kui tak=jaſ kin = ni;

Ta mo el = lo wal=gus ka, Je = ſu = keſt ei jät=ta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesti, kuuni ma peal ellan: Ta peal loban süddames, Koggoni ta omma ollen: Kõik meel käib ta peate ka, Jesukeſt ei jätta ma.

10. Oh armo juur.

1. Oh ar-mo juur, Mo pat on suur, Mis min-na ol-len

tei = nud, Ei ol = le teäl, Ma-il = ma peäl Ma kust = ki ab = bi

näi = nud.

2. Et olleks mul Hea warri kül Mailma otja jäda, Ei jüski ma Jä häddata, Et patto palk on teada.

3. Sest Sinnule, Ma pattune, Mo armas Issand, töttan, Ja pallun Sind: Oh! kule mind, Et jures waewas ollen.

4. Kui tahhad Sa Mind nuhhelda, Sega ma rahhul ollen, Et nuhtle teal, Ja aita seal, Kui ma So jure tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Oh Issand! anna mulle, Ja awwita, Et laitmata Ja waggast ellan Sulle.

11. Jesus surma ärrawõitja.

1. Je-sus surma är-ra-wõit-ja, Je-sus Sa tood el-lo uul,
Minno kallis hin-ge hoid-ja, Ennast annan ommaks Sul;

Kes Sa hirmsat waewa näinud, Ja mo eest ka sur-ma läi-nud,

Tuhhat kor-da tän-nan Sind Je-sus et Sa ai-tad mind.

2. Sinna olled nähha sanud Naero, sülge, teotust, Siddu-misi kannatanud, Hawo ja muud härwitust, Et mind waest Sa wõiksid peasta, Patto kõiest taewa tõsta. Tuhhatkorda tännan Sind, Jesus, et Sa aitad mind.

3. Kül Sa lastsid ennast peksta, Armutumaks waewata, Et Sa wõiksid patto maksta, Ja mind teha wiggata; Sinna lastsid minno õnneks Ennast teha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan Sind, Jesus, et sa aitad mind.

12. Nüüd hing'wad inimised.

1. Nüüd hing=wad in=ni = me = sed, Puud, lomad, lin = no=

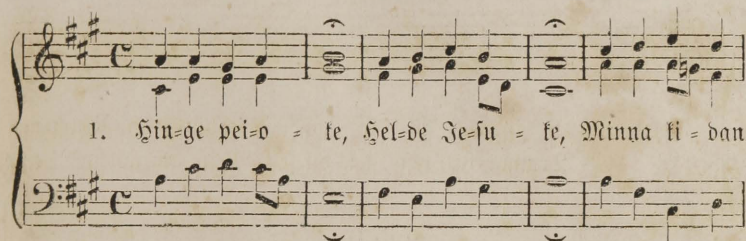
te = sed, Ja keik se il = ma Ma; Mo meel ja süd=da

tõt = ta Nüüd pal=vel', ja ka wõt = ta So Lo=jat

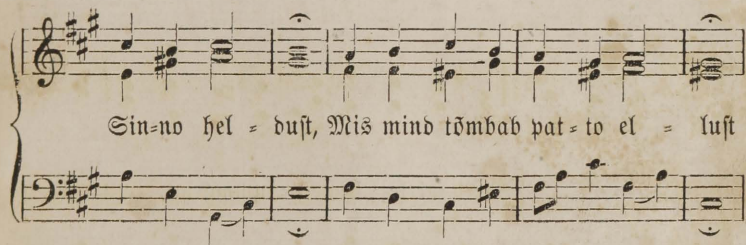
rõõm=last tän=na=da.

2. Kus on nüüd päike jäänud? Se on jo loja läinud, S
 assemele saab; Et mingo! sest mo sisse Mo päike Jeesus isse Mull'
 tõuseb, kes mind valgustab.

13. Hinge peioke, Helde Jesufe.

1. Hin-ge pei-o = te, Hel-de Je-su = fe, Minna fi = dan

Sin-no hel = dust, Mis mind tõmbab pat = to el = lust

Arm-sast tag-ga = si, Hin-ge pei-o = te.

2. Sinno armo peal' Julge on mo meel, Kui Sa heldest mo peal' watab, Dmma armo maitsta sadad. Julge on mo meel Sinno armo peal'.

3. Jummal olled Sa, Innimene ka, Olled wõtnud meie lihha, Kustutada Issa wihha Dmma werrega, Jummal olled Sa.

4. Üksõ walguß ka Hoiã armuga; Dmma Waimuga mind wõia, Ja mo süddant uskus hoiã, Ei wõi kustuda Siis ta walguß ka.

14. Nu litus olgo iggawest.

1. Nu fi = tus ol = go ig = ga = west Kolm = ai = no Jum = ma =
Et Lemma su = rest hel = du = sest Meid aw = wi = ta = nud

la = le, } Meist me = le hea on Jumma = lal, Suur rah = ho
jäl = le; }

põlw on tae = wa al, Keik waen on ot = sa sa = nud.

2. Sind, Issa, meie kidade Ja pallume Sult abbi, Kes pead üles targaste Kõik omma sõnna läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tahhad, peab sündima, Sa olled kaunis Issand.

3. Oh Jeesus Dnnisteggia, Kes Issast tullid taewast, Meid tahtsid Sinna leppita Ja peasta ärra waewast. Ma pallun kõigest süddamest Sind, kallist wagga tallekest, Oh! anna meile armo.

15. Oh Kristus! Lunnastaja.

1. Oh Kristus! Lunnas-ta = ja, Sa õi = ge walguš = tus,
Sa kal-lis õn = ne to = ja, ja hin-ge rõ = mus = tus;

Meil koi-do täh-heks ol = led Ja Iss = säst mei-le tul =

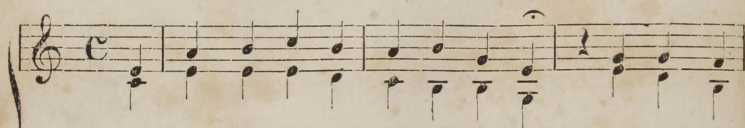
led, Kui õi = ge ab = bi = mees.

2. Meil' tõest innimeseks Said seie ilmale, So emma neitsi-
teseks Jäi siiski puhtaste. Sa surma kautanud, Ja taewa lahti
laatnud, Et same ello nüüd.

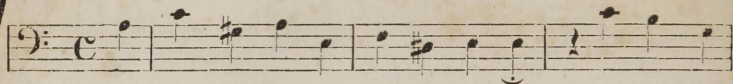
3. Oh Issand! aita Sinna, Et Sinno tundmises Kõik wõime
targaks miinna, Ja õiges armo töös, Et usso sisse jäme, Ja Sinnult
armo same, Kui taewa pärriad.

4. Sa kõige asja Loja, Meil Issäst tulled Sa Kui wäggen
wallitseja, So wäggi otsata: Meid tõмба omma pole, Meel wõtta
omma hole, Et se ei ekfi Sust.

16. Kes Jummalat ni lasseb tehha.

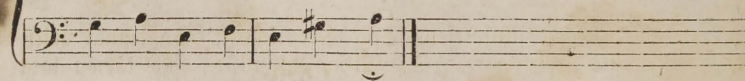
1. Kes Jum=ma=lat ni las=seb teh=ha, Kui tem=ma
 Ei Jum=mal temmast är=ra läh=hä, Ehk tem=mal

tun=neb ül=le=welt, } Siis sin=na us=ku tun=ni=stad, Kui
 kül on häd=da teäl;

häd=das us=sud Jum=ma=lat.

2. Mis sul sest surest murest abbi? Mis kasso annab kur-
 wastus? Sa lääd kül wannaks murre läbbi, ei lõppe sinno wille-
 sus; Kui sinna liast muretsed, Siis ennam waewa kaswatab.

3. Kõik olgo ni, kui Jummal tahhab, Kes kõige asja teggia;
 Kui temma sinno oõsa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kül Jum-
 mal teab selgeste, Mis tulleb tarwis kõigile.

17. Armas Jeesus awwita.

1. Ar = mas Je = sus aw = wi = ta, Sin = no san = na
Meelt ja môt = ted wal = mis = ta, Pal = wed ar = must

häs = ti kuul = da, } Sin = no waim meid wal = gus = ta = go,
was = to wôt = ta ;

Ma peält tae = wa juh = ha = ta = go.

2. Meil on selge rummalus, Kui So pühha Waim ei õppe,
Süddames on pimmedus, Ei se ennesest ei lõppe. Meie kühugi
ei kõlba, Kui Sa issti meid ei sada.

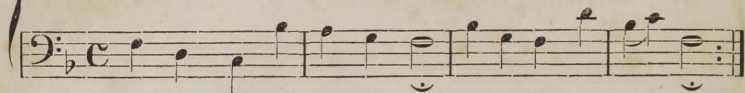
3. Oh! ja walgus walgusest, Kes meil' Issast taewast antud,
Te, ma pallun süddamest, Südda, su ja kõrwad lahti, Palwed,
lauud, Jeesus! Sinna Lasse hästi korda miina.

(Laulud kolme heäleaga.)

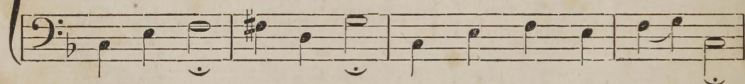
18. Isjand, omma wihha sees.

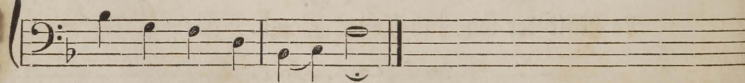
1. Is=sand, om=ma wih=ha sees, Ärra Sa mind nuht=le,
Sest So Poeg on wahhe=mees, Armo saatuud mul=le;

Kur-ra = tid, Wagga=sid, Püüd=wad ef = si = ta = da,

Pat-to sis=se sa = ta.

2. Kes Sind surmas kulutab, Kes So armo fidab, Ja So nimme
auustab Sulle tänno annab! Hoia Sa, Pallun ma, Põrgo wallo
tundmast Aita surra õndsast.

3. Isjaliko armuga Minno peale wata, Minna ollen römuta,
Rõmo mulle sada; Kannata Minnuga, Te, et hinge hawad Jälle
terweks sawad.

4. Waat, mis nõbder ollen ma, Wägga nõrgaks läinud Rõik
lufondid walluga, Et ma patto teinud, Nuttuga Uiuma Pannen
omma fängi, Waewan omma hinge.

19. Ei lahku minna Sinnust.

1. Ei lah-ku min-na Sin-nust Mo ai-no Jumma = last,
Sest Sa ei lah-ku min-nust, Sa sa-dad wägge = wast

Mind te = le jär-ges-te, Sa wa-tad min-no peä = le, Sa

ku = led min-no heä = le, Ja ai = tad hel-des = te.

2. Kui lõppeb ärra minnult Kõik ilma abbi teal; Siis saan ma abbi Sinnult, Sul on üks helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peastad patto häbbist, Ja aitad kurjast tõrwest, Sa hoiad surma eest.

3. So peale minna lodan, Kui hädda, waew on käes, Ma Sinnust abbi otan, Mo Jummal abbimees; So holeks annan ma, Ma annan kõik So kätte, Mis minna wõttan ette, Ka ihho hingega.

20. Tulge, ristinnimesed.

1. Tul-ge, ris-ti = in = ni-me = sed, Wõtte tar-ka
Kes on Je-su = se lu-liik = med, Lemmalt sa = wad

õp-pe = tust, } Se, kes Je-sust tun-nis-tab, Süd-da-mest ka
rõ-mus=tust, }

ar = mas-tab, Ja kes wõt-tab wae-wa näh = ha, Lem-ma

me = le pär-rast tehha

2. Ündsab on, kes allanduses Siin maailmas ellawad, Ja
siin waimo maddaluses Auustawad Jummalat! Se, kes ennast
allandab, Tedda Jummal üllendab. Kes Jესuse mees kannab,
Sessel' taewa rigi annab.

21. Müüd Jummalale auustust.

1. Müüd Jum=ma=la = le au=us = tust, Keik and=fem jüd=da=

mest, Kes meil teeb lah=ti tae=wa uft Ja an = nab poi=o=

fest, Ja an=nab poi=o = fest.

2. Kes Issa rüppest tulleb, Se Saab waefeks lapsfeks teal,
Waat sõimes asse temmale Dn kõwwa heina peal, Dn kõwwa
heina peal.

3. Se Issand jättab melega Kõik auu järrele, Ja wõttab
ennast allanda, Kui waene fullane, Kui waene fullane.

4. Maria tedda immetab, Ja toidab pimaga, Kes ingli meelt
ka rõmustab, Se Snnisteggia, Se Snnisteggia.

22. Oh Jäsa taewa rigi sees.

1. Oh Jä=sa tae=wa ri=gi sees, Sa käst=sid meid leit

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a common time signature (C). The lower staff is in bass clef with a common time signature (C). The melody is written in a simple, homophonic style with chords and single notes.

süd=da=mest, Kui wennak=sed Sind pallu=da Ja häd=daš ap=pi

The second system of music continues the melody from the first system. It consists of two staves in treble and bass clefs with a common time signature (C). The lyrics are written below the upper staff.

tut=su=da; Oh ai=ta et ei üt=si keel, Waid palwed

The third system of music continues the melody. It consists of two staves in treble and bass clefs with a common time signature (C). The lyrics are written below the upper staff.

pe=aks hing ja meel.

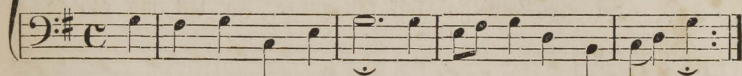
The fourth system of music concludes the piece. It consists of two staves in treble and bass clefs with a common time signature (C). The lyrics are written below the upper staff, ending with a double bar line.

2. So nimmi sago kidetud, So sõnna selgest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle õppetus, Ja lõppeks rahwa rummalus.

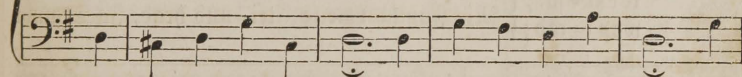
23. Oh wõtkem Jummalat.

2. Oh wõtkem Jummalat Suust, süd=damest nüüd ki = ta.
 Kes su = ri as = jo teeb, Ja Temma=le au näi = ta;

Kes em = ma ih = hufst jo Meil tei = nud pal = jo head, Ja

prae = go hoid = wad weel, Meid Temma ar = mo käeb.

2. Se armas Jummal nüüd ka wõtko murred kanda, Meil' röömsaid südamid Ja kallist rahho anda. Ja piddago meid ka Siin ülles armsaste, Ja wõtko häddast teal Meid peasta heldeste,

3. Au olgo Isfale, Mo sure Jummalale, Ja temma Poiale, Mo auu kuningale, Ja pühhal' Waimul' ka, Kolmainul' algusest, Kes olli, nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

24. Nüüd ristirahwas laulage.

1. Nüüd ris-ti = rah-was lau-la-ge Ja ol = ge wägga
Ja rō = mo = ga feik tän-na-ge, Ja kiit = ma ol = ge

rōm = sad, }
wap = rad; } Mis Jummal meile tei = nud head, Ja Lemma

fu = re ar = mo tööd, Mis Lemma kal = list saat = nud.

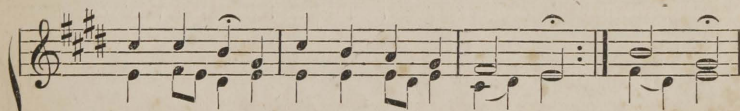
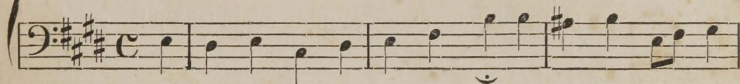
2. Ma olin kurratite käes Ja läksin surmas hukka, Pat ööd
ja päwad minno sees, Mull' teggi rasket waewa; Mo hädda kas-
was ofjata, Mo ello olli kõlbmata, Sest pat mind olli rikkund.

3. Ei oluud minno teggudest Üks ainus mitte wagga, Mo
meel ei holind õigusest, Ma nõudsin furja tagga; Se hädda pärrast
tahtsin ma So kaksipiddi mõelda, Mind kisti põrgo hauda.

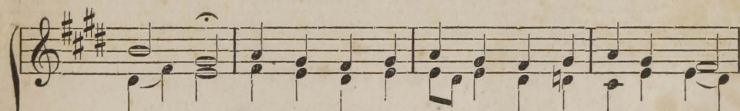
25. Müüd paistab meile kauniste.

1. Müüd paistab mei-le kau-nis = te, Se koi-do = täht ni
 Kes Ta = we = tist meil sün-di = nud Ja fun-nin-gaks meil

sel-ge = ste, Se Jes = se wõõsu = ke = ne, } Hel = de
 kin-gi = tud, Ja pei = uks, Se = su = ke = ne.

Sel = ge, Ar = mo = ke = ne, kau-ni = ke = ne ol = led Sin =

na, Sin = nust ei wõi jä = da min = na.

2. Sa olled, Issand, üksine Mo hinge rõõm ja meelehea, Kes
 mind on peastnud isse; Sa olled minno rõmustus, Sest Sinno
 armo õppetud Du maggusam kui messi; Sõda, Joda, Hosianna,
 taewa manna, minno hinge; Siunust püan minna õnne.

26. Wötta nüüd Issandat wäggewat.

1. Wötta nüüd Issandat, wäggewat funningat fi = ta,
Dh minno hinge = ke, är-ra nüüd ae-ga teps wi = da,

Dh min-no meel, Ai = a nüüd lau-lu = sid peäl, Au Summa-

la = le ka näi = ta.

2. Rida nüüd Issandat, kes on kõik targaste seadnud, Kes sure hõlega wäggewast ikka sind saatnud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmuštad sa. Ets olle jedda sa tunnud?

3. Rida nüüd Issandat, kes sind on kauniste lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armuga jootnud: Kui hädda kül Oli, siis Jummal on sull' Abbi ka rohkeste tonud.

27. Kõik tulge minno jure nüüd.

1. Kõik tul-ge minno ju-re nüüd, Kui wae-wa-wad teid

1. pat-to süüd, Mi ar-mas Je-sus hü-ab; Moor, wanna,

suur ehk weike = ne! Mis mul on, an-nan sel-le-le, Kes

par-ran-da = mist pü = ab.

2. Kõik minno koorma kandiad, Ja minno ikke wõttiad, Need ei nä pörgo waewa; Ma ollen liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et nemmad sawad taewa.

28. Kõik kallid hinge õnnistus.

I. Kõik kal-lis hin-ge õn-nis-tus, Saab sel-ge-st ar-must
Kes tunneb om-ma rum-ma-lus Ja lo-dab Je-su

fel = Iel', } Ust ai = tab meid siin ük = si = ne, Ei
peä = Ie. }

mak-sa meie om-ma tö, Sest Jesus on kõik maks-nud.

2. Kui inimestest üksige Ei jõudnud käsko täita, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahtis põrgo heita; Sest Lemma käsk on waimulik, Waid inimene lihhalik; Sest ollime kõik hukkas.

3. Et rahwas püüdis ommast wäest Kõik käsko tahtmist teha, Sest teggid nemmad rummalast, Ei olnud õigust nähha; Käsk on ükspäinis tunnistus, Aust tunnuk' meie eksitus, Mis liha meel ei mõistnud.

29. Minno südda römustelle.

1. Minno süd-da rō = mus = tel = le, Sät-ta pat = to
Tõt-ta är = ra pim-me = du = fest, Minne wäl = ja

kumbed jäl = le, } Sest sind lau-al' kut-su-tak = se,
rummasu = fest;

Dn-nis=tust sul pak=ku = tak = se, Je-suz, Ma ja

taewa lo = ja, Tahhab so sees as = set teh = ha.

2. Minne, jõua ussinaste Walmista nüüd kasstinaste Süddant hinge kossiale, Omma helde Jესusele; Arra jae nüüd tullemata, Dhka, pallu wibimata: Tulle, tulle Jესukene! Jä mo ommaks armukene!

30. Oh Jesus üllem abbimees.

1. Oh Je-sus! ül-lem ab-bimees, Sa ar-mo hal-lit tae-was,
Et wa-ta kui-da min-no sees Mo hing on su-res wae-was,

Et pat-to süüd mind waewa-wad Ja mind ni wäg-ga

kui-sa-wad, Et kur-ja ol-len tei = nud.

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Issand! appi tõtta, Ja olle õige abbimees, Mo süddamest neid wõtta, Et patto sisse ma ei jä, Ja surma hukkatust ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkam mõtlema, Mis ial ollen teinud, Siis tahhab südda katkeda; Sest ollen arraks läinud. Mo nõu ei hakka kuhugi, Waid hulka saaksin kogguni Kui polleks Siinno sõnna.

31. Oh Adam sinno eksitus.

1. Oh A-dam! sin-no ek-si-tus Dn meie el-lo rik-kund,
Et pat on meie pärrandus, Ja kõi-ge peä-le tik-kund;

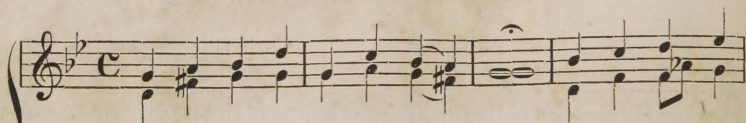
Se us-si tö on kõi-gi-le Suurt wi-hha peä-le tõst-nud, Waid

Sum-mal se Dn hel-deste Meid jäl-le är-ra peäst-nud.

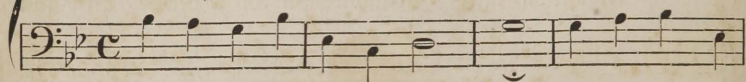
2. Etawat nenda' petteti, Et patto sisse langes; Et Loja mahhajäeti, Sest pidbas surm meid wangis, Ei wõinud ka Meid aidata Ei ükski lodud asfi; Sest kandis nüüd Kõik patto süüd Mo armas Jesus isfi.

3. Ja otsego need woõrad süüd Meid waesti teotanud; Mi on ka woõras õigus nüüd Meid jälle leppitanud; Sest, nendagi kui kõigile Dn Adam surma tonud, Mi Jesufe Dn armsaste Uut ello meile saatnud.

32. Armas Jeesus armastaja.

1. Ar-mas Je-sus, ar-mas-ta = ja, Kal-lis On-nis-
Su-rest ar-must kan-na = ta = da, Wõtsid ras = fe

te = gi = a! } Mo heaks tap-pa = lammas ol = lid, Põid-did
waewa-ga }

sur = ma min-ne = ma, Keik ma-il = ma pat-tud tul-lid

Maakma om-ma wer-re = ga!

2. Arm! kes Sinna olled nutnud Ülimäel, werd higgistand;
Waewa süsse olled tõtnud, Ja mind kindlast armastand; Olled wõ-
nud kannatada. Issa wiha melega: Ütski ei wõind waigistada,
Mis So surm wõind lõppeta.

33. Meil tulleb abbi Summalast.

1. Meil tul=leb ab = bi Sum=ma=last, Kes ik = ta wäggen

ol = nud, Meid peästab häd=dast wäg=ge=waft, Mis mei-e

peä = le tul = nud, Se kur-ri waen=la = ne Meid kiu=sab

kur=jas=te, Ta tul=leb sõd=di = ma Müüd kaw=wa = lu=se=

ga, Ei ol = le tem = ma sar = nast.

Wata Laulo-ramat Nr. 439.

34. Sull' sull' Jehowa tahhan laulda.

1. Sull', sull' Je = ho = wa tah = han laul = da, Muud Jumma = lat ei
Mo lau = lo wõt = ta Is = sand kuul = da, Oh ai = ta mind So

ol = le Sin = no = ta } Et sed = da teen Je = su = se nim = me
wai = mo wä = e = ga }

sees, Siis mak = sab se La läh = bi Sin = no ees.

Wata Laulo-ramat Nr. 311.

35. Sa meie lotus Jesuken.

1. Sa mei-e lo = tus Je = su = ke, Sa Pea, oh te et

tun-ne-me Sind Sinno naelte as-se = mist, Et wallitsend

meid ig = ga = west, Ja Sin-no lõh-ki kis = tud kül = jest

Sa meid sa = da sis = se, läb = bi wäl = ja ka.

2. Üks immeassi tõest se; Laps põlgab sedda essite; Ja pärrast mees kül surreb ka, Enne, kui jõuab uskuda. Se on se üllem tarkus allati, Ra pühha koggodust sest tunnukse.

36. Jeesus römustaja.

1. Je = sus rō = mus = ta = ja, Hin = ge juh = ha = ta = ja,

Je = sus kau = ni = ken, Oh kui wi = wad kau = a, Hingel iggam,

jõu = a, Sind ma ig = gat = sen, Jummal Poeg, mo hin = ge peig,

Ei ma muudki kui Sind ag = ga, Ma peäl nõua tag = ga.

2. Mind so tiwad katwad Ja mind ärrasaatwad Kõigist waenlasist, Mässago kül kurrat, Prassigo kõik kurjad, Jeesus on mo est. Raksugo ja paukugo! Tehko pat ja pörگو түлли, Jeesus wõttab sülle.

37. Se aeg on tõest ukse ees.

1. Se aeg on tõest ukse ees, Et Kristus tul-la jõu = ab,
Seält taewast su-re auu sees, Ja rahwalt ar-ro nõu = ab,

Siis naer kül pe = ab lõp-pe = ma, kui tul = les pe = ab

min-ne = ma, Keit Maa ja tae-was huf = ka.

1. Siis ingli heäl ja pashunad On kõitis paius kuulda,
Kõik surnud üllestousewad, Mis enne pantud mulda; Kes agga
alles ellawad, Ja siin maailmas seisawad, Meid mudab Jummal ueks.

3. Üks ramat loetakse seäl, Sest kuleb noor ja wanna, Mis
temma teinud ilma peäl, Kõik rahwa tõ ja sõnna; Siis iggamees
saab iggawest Kõik palka omma teo eest, Kes head, kes kurja teinud.

38. Eddasi, eddasi, Sion.

1. Eð = da = si, ed = da = si, Si = on min = ne wal = gu = ses,

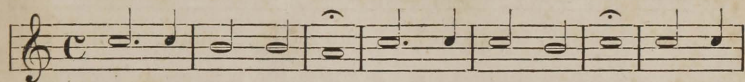
Eð = da = si ja seis = ta nõu = a Es = si = me = se ar = mo sees,

El = lo hal = li = ta = le jõu = a, Rit = sast uk = sest min = ne

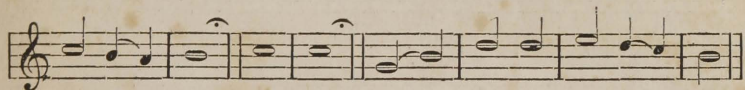
al = la = ti Eð = da = si, ed = da = si.

2. Kannata, kannata, Sion! wõtta otsani Hädda, laitmist julgest kanda! Olle ustaw surmani, Jesus tahhab kroni anda; Sion, tui us wõtta hammusta, Kannata, kannata.

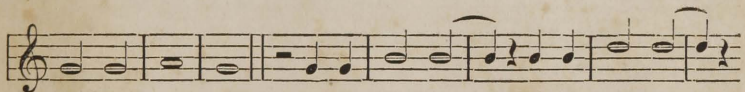
Kirriko wasto laulud iihhe heälega.

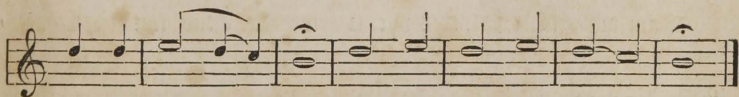
Is = sand hal = las = ta, Kris = tus hal = las = ta, Is = sand

hal-las = ta. A = men. Ja Sin-no wai-mo = ga.

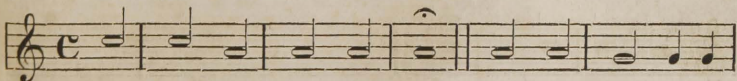

A = men, a = men. Halle = lu = ja, halle = lu ja,

hal-le = lu = ja. A = men, a = men, a = men.

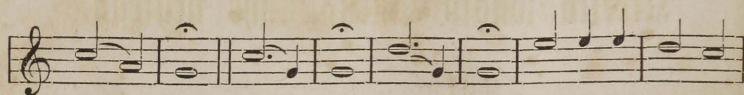
Wasto laulud pühha õhto sõmaania pühhitsemise jures.

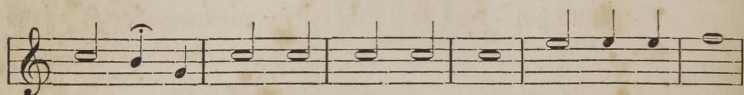
Ja Sin-no wai-mo = ga. Mei-e tõs = ta-me

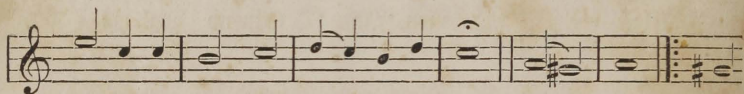
jüd = da = med Is = san-da po = le. Se on õi = ge ja

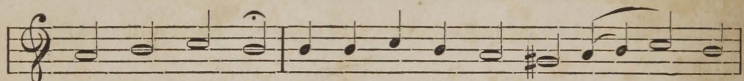
loh = hus. Püh = ha, püh = ha, pühha on mei-e

Summal, Se Iis = sand Se = ha = ot, Tae-was ja Maa

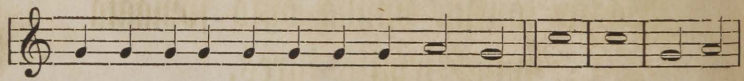
Tae-was ja Maa on täis Lemma au. A = men. Oh

Sum-ma = la Tal, Kes ma-il = ma pat = tud kan = nab,

hal-las = ta mei-e peä = le. Ja Lemma hel-dus
an-na meile om-ma rah = ho.

kes-tab ig-ga-wes-te hal-le-lu = ja. A = men. A = men,

a = men, a = men.

Register.

	Lehekülg.
A u Jeesusel	50
E t tulge oh lapsed ja ruttage	14
E t tulge nüüd usklikud	15
E t ello pääw on raske mul	29
E t nüüd ollen wässind ma	38
E t wõtkem oh lapsed nüüd	49
E i rahhast, warrast holi ma	30
E t waatke Jeesust	22
H ead böd	34
H aud süggaw on ja wagga	27
H inga rahhus poioke	61
H oia meid ja õnnista	62
J akobi täht tõuseb ülles	9
J immanuel se Jeesand nüüd	10
J eesand nüüd sündko jälle	41
J eesandat kiitko, kel ello	55
K ristus sündin'd	11
K ritus Sull	31
K ui meil pärrast päwa tööd	36
K uldne õhto päike	39
K ui mul Jeesus on süddames	40
K uis wõiksin rahhul mata	43
K ui illus on kül kewwabil	58
K ida Jeesandat mo hing	52
K us on kül se rahho ja hinguse Ma	45
K ui illus on Jeesuse lambaks sada	47

L asj' mind miina	44
Linnoke rõõmsaste	51
M o funningas on tullemas	5
Mis õnnis ö	13
Ma ütlen feigil rõõmsaste	24
Ma unnest tõustes astun	33
Mo kallis Snnistegia.	39
Mo hing oh anna Jummalal	50
Mei' Peästja ütles omma Süngritele	56
N eil karjastel wäljal wist murre on käes	17
Nüüd päike tõuseb ülles	33
Nüüd lõpnud meie päwa tö	35
O h surma ärra wõitja	21
Oh wõtkem Issjal laulda	54
Oh armas Jummal kõrgest	61
Olgem rõõmsad, laulgem wahwast	23
Õnsad on, kes Issandas on furnud	28
Õn meie Keisrile, Issama kaitsjale	59
P immedus kaub walguse eest	31
S ioni tüttar rõmusta	6
Sa pühha taewa lapsoke	18
Se wanna Barbarossa	60
T ulge seie sõime jure	8
Tõt, õigust ilka armasta	25
Togem nüüd järgest Jesusel au	48
Ü ks niitja, nimmelt surm on se	26
W aifne ö, Snnistud ö	12
Wõtta nüüd Issandat wäggewat funningat kita	9
Waike õhto on nüüd kä	37
Waike ku kuis kõnnid sinna	42
Wõtkem, wõtkem rõõmsast laulda	53

Kirriku laulu wiisde Register.

	Lehhekülg.
A u kitus olgo iggawest	74
Armas Jesus awwita	77
Armas Jesus armastaja	92
E i lahku minna Sinnust	79
Eddast, eddast, Sion	98
H inge peioke, Helde Jesufe	73
J ummal Ma ning taewa Loja	63
Jesufest ei jätta ma	69
Jesus surma ärrawõitja	71
Jssand, omma wiha sees	78
Jesus römustaja	96
K eik tulge minno jure nüüd	87
Keik kallis hinge õnnistus	88
Kes Jummalat ni lassseb tehha	76
M a tullen taewast üllewelt	64
Mo südda ärka ülles'	63
Minno südda römustelle	89
Meil tulleb abbi Jummalast	93
Mo ello Kristus isse	68
N üüd hing'wad innimesed	72
Nüüd Jummalale auustust	81
Nüüd ristirahwas laulage	84
Nüüd paistab meile kauniste	85
Nüüd on se pääw jo lõppend	68

Dh Jeesus Sinno wallo	66
Dh Jeesa taewa rigi sees	82
Dh Jeesus Kristus tulles Sa	65
Dh Kristus Lunnastaja	75
Dh wõtkem Jummalat	83
Dh Jeesus üllem abbimees	90
Dh Adam sinno eksitus	91
Dh armo juur	70
Dh kuhhu lähhan ma	67
Sa meie lotus Jeesuke	95
Sull, sull Jehowa tahhan laulda	94
Se aeg on tõest usse ees	97
Tulge ristinnimesed	80
Wõtta nüüd Jeesandat wäggewat funningat fita	86

Kirikko wasto laulud ühhe heälega	99
Wasto laulud pühha õhto sömaia pühhitsemise jures	99

37	
38	
39	
40	
41	
42	
43	
44	
45	
46	
47	
48	
49	
50	
51	
52	
53	
54	
55	
56	
57	
58	
59	
60	